

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ⁽¹⁾** 1
- Interinstitutionel erklæring** 22
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2321/2002 af 16. december 2002 om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram (2002-2006) ⁽¹⁾** 23
- ★ **Rådets forordning (Euratom) nr. 2322/2002 af 5. november 2002 om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af sjette rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2002-2006)** 35
- ★ **Rådets direktiv 2002/89/EF af den 28. november 2002 om ændring af direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet** 45

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2320/2002

af 16. december 2002

om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80 stk. 2,

under henvisning til Rådets (transport) konklusioner af 16. oktober 2001, særlig afsnit 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 15. november 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De kriminelle handlinger, der blev begået i New York og Washington den 11. september 2001, viser, at terrorisme er en af de største trusler mod demokrati, frihed og fred, som udgør Den Europæiske Unions fælles idealer og værdigrundlag.
- (2) Den europæiske borger bør til enhver tid være sikret beskyttelse inden for civil luftfart gennem forebyggelse af ulovlige handlinger.
- (3) Med forbehold af medlemsstaternes nationale sikkerhedsregler og de foranstaltninger, der træffes på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, bør et sådant mål opnås ved vedtagelse af fælles sikkerhedsbestemmelser for civil luftfart og ved formålstjenlige bestemmelser på lufttransportpolitikens område, der baseres på gældende henstillinger fra Den Europæiske Konference for Civil Luftfart (ECAC) Dokument 30. Der bør desuden delegeres forvaltningsbeføjelser til Kommissionen med henblik på vedtagelse af de dermed forbundne detaljerede gennemførelsesforanstaltninger. For at forebygge ulovlige handlinger bør visse af disse gennemførelsesforanstaltninger være hemmelige og ikke offentliggøres.
- (4) I denne forordning respekteres de grundlæggende rettigheder i betragtning og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (5) Forskellige typer civile luftfartsaktiviteter er ikke nødvendigvis udsat for samme typer af trusler. De detaljerede gennemførelsesforanstaltninger må derfor tilpasses de særlige forhold i forbindelse med hver enkelt aktivitet og følsomheden af visse foranstaltninger.
- (6) I små lufthavne kan det være uforholdsmæssigt eller ud fra praktiske, objektive grunde umuligt at anvende fælles grundlæggende krav. I sådanne tilfælde bør medlemsstaternes kompetente myndigheder kunne anvende alternative foranstaltninger, der tilvejebringer et passende beskyttelsesniveau. Kommissionen bør undersøge, om sådanne foranstaltninger er begrundet i praktiske, objektive forhold, og om de yder et passende beskyttelsesniveau.
- (7) Konventionen angående international civil luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944 (Chicago-konventionen), fastsætter minimumskrav med henblik på at varetage sikkerhed inden for civil luftfart.
- (8) For at opfylde denne forordnings mål bør de enkelte medlemsstater vedtage et nationalt program for civil luftfartssikkerhed samt et tilsvarende kvalitetskontrolprogram og et uddannelsesprogram.
- (9) I betragtning af, at de parter, der er inddraget i gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltningerne på nationalt plan, er forskellige, må den enkelte medlemsstat udpege en enkelt kompetent myndighed, der har ansvaret for at koordinere og overvåge gennemførelsen af luftfartssikkerhedsprogrammer.
- (10) Medlemsstaterne bør kunne anvende strengere foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT C 51 E af 26.2.2002, s. 221.

⁽²⁾ EFT C 48 af 21.2.2002, s. 70.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. november 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 28. januar 2002 (EFT C 113 E af 14.5.2002, s. 17) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14. maj 2002. Europa-Parlamentets afgørelse af 5. december 2002 og Rådets afgørelse af 9. december 2002.

- (11) Overvågning af sikkerhedsforanstaltninger kræver, at der på nationalt plan oprettes hensigtsmæssige kvalitetskontrollsystemer og inspektionsordninger under Kommissionens tilsyn for at kontrollere de enkelte nationale systemers effektivitet.
- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (13) Der blev den 2. december 1987 i London i en fælleserklæring fra Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges udenrigsministre aftalt ordninger med henblik på et bedre samarbejde om brugen af Gibraltars lufthavn, og disse ordninger er endnu ikke taget i anvendelse.
- (14) Målene for den foreslåede handling, nemlig fastlæggelse og anvendelse af formålstjenlige bestemmelser på luftfartspolitikens område kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings europæiske dimension bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, begrænser denne forordning sig til fælles grundlæggende krav, der er nødvendige for at nå målsætningerne om luftfartssikkerhed, og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning har til hovedformål at fastsætte og gennemføre formålstjenlige fællesskabsforanstaltninger for at forebygge ulovlige handlinger rettet mod civil luftfart.
2. Den har desuden til formål at skabe grundlag for en ensartet fortolkning af de beslægtede bestemmelser i Chicago-konventionen, navnlig konventionens bilag 17.
3. Midlerne til at nå de i stk. 1 og 2 anførte mål skal være:
 - a) fastsættelse af fælles grundlæggende krav til luftfartssikkerhedsforanstaltninger
 - b) indførelse af hensigtsmæssige mekanismer til kontrol med overholdelse.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.1.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »lufthavn«: ethvert område i en medlemsstat, som er åben for kommercielle lufttransportoperationer
- 2) »Chicago-konventionen«: konventionen angående international civil luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944, samt bilagene hertil
- 3) »luftfartssikkerhed«: kombinationen af foranstaltninger og menneskelige og naturlige ressourcer, som har til formål at beskytte civil luftfart mod ulovlige handlinger.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. De i denne forordning foreskrevne foranstaltninger gælder for enhver lufthavn, der er beliggende på de territorier i medlemsstaterne, som traktaten finder anvendelse på.
2. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til deres uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, på hvilket lufthavnen er beliggende.
3. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er blevet iværksat. Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om denne iværksættelsesdato.

Artikel 4

Fælles krav

1. De fælles grundlæggende krav til luftfartssikkerhedsforanstaltninger baseres på de gældende henstillinger fra Den Europæiske Konference for Civil Luftfart (ECAC) dokument 30, og fastlægges i bilaget.
2. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse og teknisk tilpasning af disse fælles grundlæggende krav vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2, under behørig hensyntagen til de forskellige typer operationer og til følsomheden af de foranstaltninger, der vedrører

- a) ydelseskriterierne og godkendelsesprøven for udstyr

- b) de detaljerede procedurer, der indeholder følsomme oplysninger
- c) de detaljerede kriterier for undtagelser fra sikkerhedsforanstaltningerne.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan på grundlag af en lokal risikovurdering og hvor de sikkerhedsforanstaltninger, der er præciseret i bilaget til denne forordning, kan være uforholdsmæssige eller ikke kan anvendes af praktiske, objektive grunde, vedtage nationale sikkerhedsforanstaltninger for at tilvejebringe et passende beskyttelsesniveau i lufthavne:

- a) med et årligt gennemsnit på to kommercielle flyvninger pr. dag eller
- b) hvor der udelukkende foregår general aviation, eller
- c) hvor den kommercielle aktivitet begrænses til luftfartøjer med en startvægt på under 10 tons eller under 20 sæder,

idet sådanne mindre lufthavnes særegenheder tages i betragtning.

Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

4. Kommissionen undersøger, om de foranstaltninger, som en medlemsstat vedtager i henhold til stk. 3, er berettigede af praktiske, objektive grunde og tilvejebringer et passende beskyttelsesniveau. Hvis foranstaltningerne ikke opfylder disse kriterier, træffer Kommissionen en beslutning efter proceduren i artikel 9, stk. 3; i så fald tilbagekalder eller tilpasser medlemsstaten dem.

Artikel 5

Nationale sikkerhedsprogrammer for civil luftfart

1. Inden 3 måneder efter denne forordnings ikrafttræden vedtager hver medlemsstat et nationalt sikkerhedsprogram for civil luftfart for at sikre anvendelsen af de fælles krav, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, og de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 4, stk. 2, senest den dato, der er anført i disse foranstaltninger.

2. Uanset at der i en medlemsstat kan være et eller flere organer eller en eller flere enheder inddraget i luftfartssikkerheden, udpeger hver medlemsstat en enkelt myndighed, der har ansvaret for koordinering og overvågning af gennemførelsen af dens nationale sikkerhedsprogram for civil luftfart.

3. Inden 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden kræver hver medlemsstat, at dens kompetente myndighed sørger for udarbejdelse og gennemførelse af et nationalt kvalitetskontrolprogram for civil luftfart, der skal sikre effektiviteten af dens nationale sikkerhedsprogram for civil luftfart.

4. Hver medlemsstat sørger for, at dens lufthavne og de luftfartsselskaber, der leverer tjenester fra den pågældende stat, udarbejder, gennemfører og opretholder passende sikkerhedsprogrammer for lufthavnen og luftfartsselskabet for at opfylde kravene i det nationale sikkerhedsprogram for civil luftfart. Disse programmer forelægges den kompetente myndighed til godkendelse, og overvåges af samme myndighed.

5. Hver medlemsstat kræver, at den kompetente myndighed sørger for at udarbejde og gennemføre et nationalt sikkerhedsuddannelsesprogram inden for civil luftfart.

Artikel 6

Strengere foranstaltninger

Medlemsstaterne kan under overholdelse af fællesskabsretten anvende foranstaltninger, der er strengere end de i denne forordning fastsatte. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om arten af disse foranstaltninger snarest muligt efter deres ikrafttrædelse.

Artikel 7

Kontrol med overholdelse

1. Specifikationerne for det nationale kvalitetskontrolprogram vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart, der skal indføres af medlemsstaterne, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2. Et sådant program bygger på bedste praksis og gør det muligt hurtigt at opdage og korrigere svigt. Hvert program skal indebære, at alle lufthavne i den berørte medlemsstat kontrolleres regelmæssigt under ansvar af den kompetente myndighed, der er omtalt i artikel 5, stk. 2. Denne kontrol skal foretages efter en fælles metode og udføres af kontrolpersonale, som er kvalificeret i henhold til fælles kriterier.

2. Fra 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden, jf. artikel 12, foretager Kommissionen i samarbejde med den i artikel 5, stk. 2, omhandlede relevante myndighed inspektioner, herunder inspektioner af et passende udvalg af lufthavne, for at overvåge medlemsstaternes anvendelse af bestemmelserne i denne forordning. Sådanne inspektioner skal tage hensyn til oplysningerne fra de nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart, herunder navnlig kontrolrapporter. Procedurene for udførelse af sådanne inspektioner vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2.

3. De tjenestemænd, som Kommissionen pålægger at udføre inspektioner i henhold til stk. 2, udøver deres beføjelse efter at have fremvist en skriftlig fuldmagt, der specificerer genstanden og formålet med inspektionen og begyndelsesdatoen for denne. Inspektioner af lufthavne sker uanmeldt. Kommissionen informerer i god tid før planlagte inspektioner de berørte medlemsstater om inspektionerne.

Den pågældende medlemsstat skal underkaste sig sådanne inspektioner og sikre, at de berørte organer og personer også underkaster sig inspektionerne.

4. Kommissionen meddeler inspektionsrapporterne til den pågældende medlemsstat, som inden for tre måneder efter meddelelsen angiver de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler. Rapporten og den i artikel 5, stk. 2, omhandlede kompetente myndigheds svar meddeles det udvalg, der nedsættes ved artikel 9, stk. 1.

Artikel 8

Formidling af oplysninger

1. Uanset retten til aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽¹⁾, er

a) foranstaltninger vedrørende

i) ydelseskriterierne og godkendelsesprøven for udstyr

ii) de detaljerede procedurer, der indeholder følsomme oplysninger

iii) de detaljerede kriterier for undtagelser fra sikkerhedsforanstaltningerne som omhandlet i artikel 4, stk. 2

b) de i artikel 7, stk. 1, omhandlede specifikationer

c) de i artikel 7, stk. 4, omhandlede inspektionsrapporter og svar fra medlemsstaterne hemmelige og offentliggøres ikke. De stilles kun til rådighed for de i artikel 5, stk. 2, nævnte myndigheder, der kun videreformidler dem til de berørte parter i et »behov for at vide« omfang i overensstemmelse med de nationale regler om formidling af følsomme oplysninger.

2. Medlemsstater skal så vidt muligt og i overensstemmelse med national ret behandle oplysninger fra inspektionsrapporter og medlemsstaternes svar som fortrolige oplysninger, når disse vedrører andre medlemsstater.

3. Medmindre det er klart, at inspektionsrapporterne og svarene skal eller ikke skal offentliggøres, hører medlemsstaterne eller Kommissionen den berørte medlemsstat.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af medlemsstaternes repræsentanter med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 6 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 10

Tredjelande

Med forbehold af medlemsstaternes ansvar for så vidt angår risikovurderingen og sikkerhedsklausulen i forbindelse med civile luftfartsaftaler bør Kommissionen med bistand fra Sikkerhedsudvalget sammen med Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og ECAC overveje muligheden af at udarbejde en procedure for vurdering af, om fly fra lufthavne i tredjelande opfylder de væsentlige sikkerhedskrav.

Artikel 11

Offentliggørelse af oplysninger

Med forbehold af forordning (EF) nr. 1049/2001 offentliggør Kommissionen hvert år en rapport om gennemførelsen af denne forordning og om situationen i Fællesskabet for så vidt angår luftfartssikkerhed, idet den drager konklusioner af inspektionsrapporterne.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Artikel 12

— vedrørende screening af indskrevet bagage (punkt 5.2)

Sanktioner

Sanktionerne for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

— vedrørende fragt, kurerpost og eksprespakker (punkt 6) og

*Artikel 13***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, undtagen følgende bestemmelser i bilaget:

— vedrørende post (punkt 7)

der træder i kraft den 31. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder direkte i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

BILAG

1. DEFINITIONER

- 1) »Ledsaget indskrevet bagage«: bagage, der er indskrevet til transport i lastrummet på et fly, hvor den passager, der indskrev den, selv er om bord.
- 2) »Airside«: manøvreområdet i en lufthavn, tilstødende terræn og bygninger eller dele heraf.
- 3) »Flysikkerhedscheck«: inspektion af den del af flyets indre, som passagererne kan have haft adgang til, og inspektion af lastrummet med henblik på at finde forbudte genstande.
- 4) »Flysikkerhedskontrol«: grundig inspektion af flyets indre og ydre med henblik på at finde forbudte genstande.
- 5) »Baggrundskontrol«: kontrol af en persons identitet og fortid, herunder enhver kriminel baggrund, som led i vurderingen af personens egnethed til uledsaget adgang til security-beskyttede områder.
- 6) »Håndbagage«: bagage, der skal transporteres i et flys kabine.
- 7) »Kommerciel flyvning«: regelmæssig eller ikke-regelmæssig flyvning eller flyveaktivitet udbudt til den brede offentlighed eller til private grupper mod vederlag.
- 8) »Co-Mat«: Forkortelse for et luftfartsselskabs materialer til intern brug, der sendes inden for dets net af stationer.
- 9) »Co-Mail«: Forkortelse for et luftfartsselskabs interne post, der sendes inden for dets net af stationer.
- 10) »Kontinuerlig stikprøvekontrol«: stikprøvevis kontrol i hele aktivitetsperioden.
- 11) »General Aviation«: regelmæssig eller ikke-regelmæssig flyvning, der ikke tilbydes eller er tilgængelig for offentligheden.
- 12) »EDS (Explosive Detection System)«: et system eller en kombination af forskellige teknologier, der kan detektere og således ved hjælp af en alarm gøre opmærksom på eksplosivt materiale i bagagen, uanset hvilket materiale tasken eller kufferten er lavet af.
- 13) »EDDS (Explosive Device Detection System)«: et system eller en kombination af forskellige teknologier, der kan detektere og således ved hjælp af en alarm gøre opmærksom på en eksplosiv anordning ved at afsløre en eller flere komponenter af en sådan anordning i bagagen, uanset hvilket materiale tasken eller kufferten er lavet af.
- 14) »Indskrevet bagage«: bagage, der skal transporteres i et flys lastrum.
- 15) »Kendt afsender«:
 - a) i forbindelse med fragt: en afsender af gods med henblik på lufttransport for egen regning, som har entreret med en sikkerhedsgodkendt fragtagent eller flyselskab på grundlag af kriterierne i dette bilag
 - b) i forbindelse med post: en afsender af post med henblik på lufttransport for egen regning, der har entreret med et autoriseret postvæsen.
- 16) »Landside«: det område i en lufthavn, der ikke er airside, og som omfatter alle offentlige områder.
- 17) »Post«: forsendelser af korrespondance og andre genstande, der leveres af og skal leveres til et postvæsen. Hvad der skal forstås ved et postvæsen, defineres af medlemsstaterne.
- 18) »Forbudt genstand«: en genstand, der kan benyttes til at begå en ulovlig handling, og som ikke er blevet korrekt deklareret og behandlet i henhold til gældende love og bestemmelser. En vejledende liste over sådanne forbudte genstande findes i tillæg A.

- 19) »PEDS (Primary Explosive Detection System)«: et system eller en kombination af forskellige teknologier, der kan detektere og således ved hjælp af en alarm gøre opmærksom på eksplosivt materiale i bagagen, uanset hvilket materiale tasken eller kufferten er lavet af.
- 20) »Sikkerhedsgodkendt fragtagent«: en agent, speditør eller anden enhed, der har forretningsforbindelser med en operatør og yder sikkerhedskontrol, der er accepteret eller krævet af den relevante myndighed i forbindelse med fragt, kurerpost og eksprespakker eller post.
- 21) »Security-beskyttet område«: airside-områder i en lufthavn, hvortil adgangen er kontrolleret for at varetage sikkerheden for civil luftfart. Sådanne områder omfatter normalt blandt andet alle afgangsområder for passagerer mellem screeningsstederne og flyene, ramper, bagagefordelingsområder, fragtterminaler, postcentre, airside-rengøringsområder og -cateringområder.
- 22) »Security-kontrol«: metoder til at forebygge, at der indføres eller medbringes forbudte genstande.
- 23) »Screening«: anvendelse af tekniske eller andre midler med henblik på at identificere og/eller detektere forbudte genstande.
- 24) »Uledsaget indskrevet bagage«: bagage, der er indskrevet til transport i lastrummet på et fly, hvor den passager, der indskrev den, ikke selv er om bord.
- 25) »Terminal«: den hovedbygning eller gruppe af bygninger, hvor behandlingen af betalende passagerer og gods samt ombordstigningen foregår.
- 26) »TIP« (trusselsbilledprojektion): et programmel, der kan installeres på visse røntgenmaskiner. Programmet projekterer virtuelle billeder af truende genstande (f.eks. pistoler, knive, improviserede eksplosive anordninger) inden for rammerne af røntgenbilleder af virkelige tasker, der er ved at blive undersøgt, og giver røntgenmaskineoperatøren umiddelbar feedback om operatørens evne til at detektere sådanne billeder.
- 27) »Trace Detection Equipment«: et teknologisk system eller en kombination af forskellige teknologier, der kan detektere meget små mængder (1/milliardtedel gram) og således ved hjælp af en alarm gøre opmærksom på eksplosivt materiale i bagage eller i andre genstande, der analyseres.

2. SIKKERHED I LUFTHAVNE

2.1. Krav til planlægning af lufthavne

Ved udformningen af lufthavne, passager- og fragtterminaler og andre bygninger med direkte adgang til airside skal der tages hensyn til de væsentlige krav i forbindelse med:

- a) sikkerhedskontrol af passagerer, bagage, fragt, kurerpost og eksprespakker, post, samt catering og forsyninger til luftfartsselskaber
- b) beskyttelse og kontrol af adgang til airside, security-beskyttede områder og andre følsomme områder og faciliteter i lufthavnen
- c) effektiv brug af security-udstyr.

2.1.1. Grænser mellem airside og landside

Der skal etableres adgangsbegrænsning mellem landside og airside i lufthavne.

2.1.2. Security-beskyttede områder

I alle lufthavne skal der fastlægges security-beskyttede områder.

2.2. Adgangskontrol

2.2.1. Security-beskyttede områder og andre airside-områder

- i) Adgangen til security-beskyttede områder og andre airside-områder skal løbende kontrolleres for at sikre, at ingen uautoriserede personer får adgang til disse områder, og at ingen forbudte genstande kan indføres i eller medbringes til security-beskyttede områder eller i fly.

- ii) Alt personale, der skal have adgang til security-beskyttede områder, skal underkastes en baggrundskontrol, der går mindst fem år tilbage i tiden. Kontrollen skal gentages med regelmæssige mellemrum, der ikke overstiger fem år.
- iii) Alt personale, der skal have adgang til security-beskyttede områder, skal også med jævne mellemrum undervises i luftfartssikkerhed (jf. punkt 12.3), herunder risiciene i forbindelse med luftfartssikkerhed og instrueres om at melde enhver hændelse, der kan udgøre en trussel mod luftfartssikkerheden, til den relevante myndighed.
- iv) Der skal udstedes lufthavns-id-kort til alt personale, som arbejder i lufthavnen, eller som ofte kommer i lufthavnen (herunder ansatte i lufthavnen, luftfartsselskaberne og andre organisationer). Lufthavns-id-kortet skal være forsynet med navn og foto af vedkommende. Gyldighedsperioden skal være begrænset. Den relevante myndighed skal afgøre, i hvilke tilfælde der udstedes et permanent lufthavns-id-kort til personer, der hyppigt kommer i lufthavnen.
- v) Lufthavns-id-kortet skal altid bæres synligt, når vedkommende opholder sig i området i tjenstligt ærinde.
- vi) Køretøjer, der skal benyttes på airside, skal så vidt muligt forblive på airside.
- vii) Til køretøjer, som skal færdes både landside og airside, skal der udstedes en passérseddel, som skal gælde for det specifikke køretøj og monteres på dette på et synligt sted. Andre køretøjer kan kun få adgang til airside efter at være blevet inspiceret og fået udstedt en midlertidig passérseddel. Beredskabskøretøjer på en redningsopgave kan undtages fra disse krav.
- viii) Lufthavns-id-kort og passérsedler skal kontrolleres ved alle kontrolsteder, hvor der er adgang til airside og security-beskyttede områder.

2.2.2. Terminalområder

Alle terminalområder, hvor offentligheden har adgang, skal overvåges. Terminaler skal patruljeres, og passagerer og andre personer skal holdes under overvågning af sikkerhedspersonalet.

2.2.3. Andre områder med offentlig adgang

Der skal forefindes mulighed for at kontrollere adgangen til offentlige områder, der ligger tæt på manøvreområder for luftfartøjer (udsigtsplatforme, lufthavnshoteller og parkeringspladser). Som andre offentlige områder, der kræver overvågning, kan bl.a. nævnes faciliteter, der altid findes landside, herunder parkeringspladser for besøgende og andre offentlige parkeringsområder, terminal og offentlige adgangsveje, biludlejningsfaciliteter, taxiholdepladser og holdepladser til transportmidler på jorden samt hotelfaciliteter på lufthavnsområdet.

Der skal også træffes foranstaltninger til at sikre, at sådanne offentlige områder kan lukkes af med kort varsel i tilfælde af et øget trusselsniveau. Sikkerhedspersonalet skal apatruljere disse områder, når de er åbne for offentligheden.

2.3. Screening af personale, medførte genstande og køretøjer

- a) Alt personale, herunder flybesætninger, og medbragte genstande skal screenes, inden der gives adgang til security-beskyttede områder. Når dette ikke kan lade sig gøre, skal personer og genstande efterses ved kontinuerlig stikprøvekontrol med en hyppighed, der fastlægges på baggrund af risikovurderinger foretaget af den kompetente myndighed i den enkelte medlemsstat. Stikprøve-screeningen skal udvides til at omfatte alle genstande, der bringes om bord på luftfartøjer af alle enheder, herunder rengørings-selskaber, leverandører af afgiftsfrie varer og andre med adgang til luftfartøjer.

Et år efter denne forordnings ikrafttræden skal alt personale, herunder flybesætninger, og medførte genstande screenes, inden de får adgang til kritiske zoner i security-beskyttede områder som defineret af den kompetente myndighed i den enkelte medlemsstat.

Senest den 1. juli 2004 vedtager Kommissionen passende gennemførelsesbestemmelser for en fælles definition på kritiske zoner i security-beskyttede områder i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i denne forordning. Disse bestemmelser finder fuld anvendelse senest fem år efter, at de er vedtaget af Kommissionen med forbehold af artikel 6 i denne forordning.

Screeningproceduren skal sikre, at der ikke medføres forbudte genstande, og metoderne skal være de samme som for screening af passagerer og håndbagage.

- b) Køretøjer og forsyninger, der bringes ind på airside eller andre beskyttede områder, skal inspiceres ved stikprøver.

2.4. Fysisk sikkerhed og patruljer

- a) Forpladser og andre parkeringsarealer for luftfartøjer skal være tilstrækkeligt oplyst, og navnlig skal belysningen oplyse særligt sårbare områder af lufthavnen.
- b) Tekniske områder og vedligeholdelsesområder skal være beskyttet med indhegning, vagter og patruljer, og adgangen til disse områder skal kontrolleres ved hjælp af lufthavns-id-kort og bilpas. Tilsvarende foranstaltninger skal træffes for at beskytte lufthavnens afspærring og lufthavnsrelaterede anlæg som f.eks. kraftværker, transformerstationer, navigationsfaciliteter, kontroltårne og andre bygninger, som anvendes af lufttrafikkontroltjenester samt brændstof- og kommunikationsfaciliteter. Der skal træffes særlige forholdsregler mod forsøg på at sabotere brændstof- og kommunikationsfaciliteter.
- c) Hegnet omkring lufthavnen, områder der støder op til security-beskyttede områder, andre airside-områder uden for dette hegn og områderne i umiddelbar nærhed af banetærskler og rullebaner skal overvåges med patruljer, internt tv eller andre former for overvågning. Der skal anvendes strenge procedurer, hvorefter man kan anråde og kontrollere personer uden synligt id-kort samt personer, der bevæger sig ind på områder, som de ikke er godkendt til.
- d) Adgang til airside og security-beskyttede områder via udlejede og forpagtede kontorer på lufthavnsområdet, værksteder, fragtfaciliteter og andre service- og facilitetsbygninger skal begrænses til et nødvendigt minimum.

3. FLYSIKKERHED

3.1. Kontrol og check af luftfartøjer

- 1) Alle luftfartøjer skal undersøges således:
- a) luftfartøjer, der ikke er i brug, skal i første afgangslufthavn underkastes et »fysikkerhedskontrol« umiddelbart inden de køres eller umiddelbart efter de er kørt ind i et security-beskyttet område med henblik på en flyvning; luftfartøjer kan undersøges på et tidligere tidspunkt end umiddelbart inden, de køres ind i et security-beskyttet område, men skal i så fald sikres eller overvåges fra påbegyndelsen af undersøgelsen til afgang; såfremt luftfartøjet undersøges efter at være kørt ind i det security-beskyttede område, skal det sikres eller overvåges fra begyndelsen af undersøgelsen til afgang og
- b) luftfartøjer, der er i brug skal før en returflyvning eller under transitstop underkastes et »fysikkerhedscheck«, så snart passagererne er gået fra borde, eller så sent som muligt inden passagererne går om bord og bagage og gods lastes alt efter omstændighederne.
- 2) Alle fysikkerhedskontroller og fysikkerhedscheck foretages, når alle serviceleverandører (catering- og rengøringselskaber, leverandører af afgiftsfrie varer og andre) bortset fra dem, der tager sig af sikkerheden, har forladt kabinen, og steriliteten opretholdes indtil og under ombordstigning og inden afgang.

3.2. Beskyttelse af luftfartøjer

- 1) Det fastsættes, hvem der har ansvaret for at føre kontrol med adgangen til parkerede luftfartøjer, og kontrollen gennemføres således:
- a) adgangen til luftfartøjer, der er i brug, kontrolleres fra det øjeblik, hvor fysikkerhedskontrollen går i gang, indtil afgang for at opretholde kontrollens integritet
- b) adgangen til luftfartøjer, der ikke er i brug, og som er blevet undersøgt og kørt ind i et security-beskyttet område, kontrolleres fra det øjeblik, hvor fysikkerhedskontrollen går i gang, til afgang for at opretholde kontrollens integritet.
- 2) Hvert luftfartøj, der er i brug, underkastes overvågning for at opdage eventuel uautoriseret adgang.
- 3) Adgangen til luftfartøjer, der ikke er i brug, kontrolleres således:
- a) Kabinedørene skal være lukket
- b) Luftbroer og/eller mobile passagertrapper skal være sikret eller trukket tilbage; eller

- c) Flydørene skal være forsynet med forseglinger, som tydeligt viser, hvis de er brudt.
- 4) Desuden skal hvert luftfartøj, når alt personale ikke er screenet til adgang til security-beskyttede områder, inspiceres mindst hver halve time af patruljer til fods eller kørende patruljer eller underkastes overvågning for at opdage eventuel uautoriseret adgang.
- 5) Luftfartøjer skal så vidt muligt parkeres i god afstand fra den ydre indhegning eller andre let gennemtrængelige barrierer og på belyste områder.

4. PASSAGERER OG HÅNDBAGAGE

4.1. Screening af passagerer

- 1) Bortset fra de i nr. 3 nævnte skal alle afrejsende passagerer (dvs. lokalt afgående passagerer og transferpassagerer, medmindre de allerede er screenet efter reglerne i dette bilag) screenes for at forhindre, at forbudte genstande indføres i eller medbringes til de security-beskyttede områder og om bord på et luftfartøj. Passagerer skal screenes ved følgende metoder:
 - a) manuel undersøgelse, eller
 - b) screening med metaldetektorkarme. Når der anvendes metaldetektorkarme, skal der også foretages en kontinuerlig manuel stikprøvevis undersøgelse af screenede passager. Manuel undersøgelse skal foretages af alle de passagerer, der udløser alarm, og der skal foretages en kontinuerlig stikprøveundersøgelse af de passagerer, der ikke gør det, og hvis
 - i) alarmen aktiveres, skal den pågældende screenes på ny ved at passere gennem en metaldetektorkarm, eller
 - ii) undersøges manuelt med brug af en håndholdt metaldetektor.
- 2) Når der anvendes metaldetektorkarme, skal de justeres til et niveau, som med rimelighed kan sikre, at små metalgenstande opdages.
- 3) De relevante myndigheder kan fastsætte kategorier af personer, der skal underkastes særlige screeningprocedurer eller fritages for screening.
- 4) Der skal udarbejdes sikkerhedsbestemmelser for potentielt uregerlige passagerer.

4.2. Adskillelse af passagerer

Screenede afrejsende passagerer må ikke komme i kontakt med ankomende passagerer, der måske ikke er screenet efter reglerne i dette bilag. Når disse passagerer ikke kan adskilles fysisk, skal sikkerhedsmålet nås ved anvendelse af kompenserende foranstaltninger i henhold til den kompetente myndigheds risikovurdering.

4.3. Screening af håndbagage

- 1) Alle passagerers håndbagage (dvs. lokalt afgående passagerer og transferpassagerer, medmindre de allerede er screenet efter reglerne i dette bilag) skal screenes, inden den kan bringes med ind i security-beskyttede områder og om bord på et luftfartøj. Forbudte genstande skal fjernes fra passagererne, eller passagererne skal nægtes adgang til det security-beskyttede område eller luftfartøjet. Håndbagage skal screenes efter en af følgende metoder:
 - a) en fuldstændig manuel undersøgelse af indholdet af hver enkelt taske for mistænkelige tegn såsom uoverensstemmende vægt osv.; eller
 - b) screening med konventionelt røntgenudstyr og manuel undersøgelse af screenede tasker også i form af kontinuerlig stikprøveundersøgelse, idet denne form for kontrol skal omfatte mindst 10 % af passagererne, herunder de personer, med hensyn til hvilken operatøren føler sig usikker; eller
 - c) screening med højopløsningsrøntgenudstyr med trusselsbilledprojektion (TIP). Kun den bagage, med hensyn til hvilken operatøren føler sig usikker, skal visiteres manuelt, men den manuelle visitering kan suppleres med brug af spordetektionsudstyr.

- 2) Håndbagage tilhørende personer som nævnt i punkt 4.1, nr. 3, kan underkastes særlige screeningprocedurer eller fritages for screening.

4.4. Screening af diplomater

Med forbehold af Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser skal diplomater og andre VIP'er samt deres personlige bagage — med undtagelse af »diplomatiske forsendelser« — underkastes screening af hensyn til sikkerheden. Luftfartsselskabernes personale med ansvar for at modtage diplomatiske forsendelser skal forvisse sig om, at denne rent faktisk er sendt af behørigt udnævnte repræsentanter fra den pågældende delegation. Diplomatkurere og deres personlige bagage er ikke fritaget for screening.

5. INDSKREVET BAGAGE

5.1. Sammenkædning af indskrevet bagage

- 1) Indskrevet bagage må ikke anbringes i et luftfartøj, medmindre der er truffet følgende foranstaltninger:
 - a) det skal af den ydre mærkning af indskrevet bagage fremgå på passende vis, hvilken passager den tilhører
 - b) den passager, som bagagen tilhører, skal være indskrevet til det fly, som den skal transporteres med
 - c) indskrevet bagage skal før lastningen opbevares i et område af lufthavnen, hvortil kun autoriserede personer har adgang, og
 - d) alle stykker bagage, der er taget i et luftfartsselskabs varetægt med henblik på transport i et luftfartøjs lastrum, skal identificeres som enten ledsaget eller uledsaget. Identifikationen skal foretages enten manuelt eller automatisk.
- 2) Der skal træffes foranstaltninger til sikring af, at indskrevet bagage i luftfartsselskabets varetægt, der tilhører en passager, der ikke er om bord i flyet, aflastes og ikke transporteres på denne flyvning.
- 3) Der skal udarbejdes en fortegnelse over indskrevet bagage eller findes anden dokumentation, som bekræfter identifikationen og screeningen af uledsaget indskrevet bagage.

5.2. Screening af indskrevet bagage

- 1) Ledsaget indskrevet bagage. Hvert stykke ledsaget indtjekket bagage (både lokalt afgående og transferbagage, medmindre den allerede er screenet efter reglerne i dette bilag) skal screenes efter en af følgende metoder, før det lastes på et luftfartøj:
 - a) manuel undersøgelse, eller
 - b) konventionelt røntgenudstyr, idet mindst 10 % af den screenede bagage også underkastes enten:
 - i) manuel undersøgelse, eller
 - ii) Explosive Detection System (EDS) eller Explosive Device Detection System (EDDS) eller Primary Explosives Detection System (PEDS), eller
 - iii) konventionelt røntgenudstyr, idet samme operatør på samme screeningssted skal se hver taske og kuffert fra to forskellige vinkler, eller
 - c) konventionelt røntgenudstyr med trusselsbilledprojektering (TIP) installeret og aktiveret, eller
 - d) EDS eller EDDS, eller
 - e) PEDS, eller
 - f) spordetektionsudstyr på åbne stykker bagage.

2) Uledsaget indskrevet bagage. Hvert stykke uledsaget bagage, både lokalt afgående og transferbagage, screenes ved en af følgende metoder, før det lastes på et luftfartøj:

- a) EDS, eller
- b) et flerniveau-PEDS, hvor billederne af alle tasker præsenteres for operatørerne på niveau 2, eller
- c) screening med konventionelt røntgenudstyr, idet samme operatør på samme screeningssted skal se hver taske og kuffert fra to forskellige vinkler, eller
- d) manuel undersøgelse suppleret med anvendelse af spordetektionsudstyr på åbne stykker bagage.

Dette gælder dog ikke, hvis uledsaget bagage, der tidligere er blevet screenet efter reglerne i dette bilag, som er blevet adskilt fra passageren på grund af omstændigheder, som passageren ikke har haft indflydelse på, og den uledsagede bagage har været i luftfartsselskabets varetægt.

5.3. Beskyttelse af indskrevet bagage

1) Indskrevet bagage, der skal transporteres med et luftfartøj, skal beskyttes mod uautoriseret adgang fra det sted, hvor luftfartsselskabet tager det i sin varetægt, indtil luftfartøjet, som det skal transporteres med, afgår. Der skal træffes følgende foranstaltninger til beskyttelse af indskrevet bagage:

- a) indskrevet bagage skal inden lastning opbevares i bagagesorteringsområdet eller et andet opbevaringsområde i en lufthavn, hvortil kun autoriserede personer har adgang
- b) enhver person, der går ind i et bagagesorterings- eller opbevaringsområde uden autorisation, skal antastes og ledsages ud af området
- c) indskrevet bagage og transferbagage må ikke efterlades uden opsyn ved rampen eller luftfartøjet før lastningen
- d) transferbagage, som overføres direkte fra luftfartøj til luftfartøj, må ikke efterlades uden opsyn ved rampen eller luftfartøjet før lastningen
- e) adgangen til hittegodskontoret i terminalen skal begrænses for at forhindre uautoriseret adgang til bagage og materialer.

6. FRAGT, KURERPOST OG EKSPRESPAKKER

6.1. Anvendelse

Fragt, kurerpost og eksprespakker, der skal medføres på passager- eller fragtluftfartøjer, skal underkastes den sikkerhedskontrol, der er præciseret nedenfor, inden det bringes om bord på luftfartøjet.

6.2. Sikkerhedsgodkendte fragtagenter kvalifikationer

Sikkerhedsgodkendte fragtagenter skal:

- a) være udpeget, godkendt eller registreret af den relevante myndighed
- b) være underlagt forpligtelser, som fastlægges af den kompetente myndighed.

6.3. Sikkerhedskontrol

1) Fragt, kurerpost og eksprespakker transporteres kun med fly, hvis der er foretaget følgende sikkerhedskontrol:

- a) modtagelse, behandling og håndtering af fragt skal udføres af dertil ansat og uddannet personale

- b) fragten skal være genstand for:
- i) manuelt eftersyn eller fysisk kontrol, eller
 - ii) screening med røntgenudstyr, eller
 - iii) afprøvning i simulatorkammer, eller
 - iv) andre tekniske og biosensoriske midler (f.eks. sniffere, spordetektorer, sprængstofsporhunde, osv.),
- således at det med rimelighed kan sikres, at den ikke indeholder forbudte genstande, jf. punkt iv) og v) i tillæg A, medmindre det er deklareret og har været behørigt underkastet gældende sikkerhedsforanstaltninger.

Hvis ingen af de ovennævnte sikkerhedskontrolmidler og -metoder kan anvendes som følge af forsendelsens art, kan den relevante myndighed angive en opbevaringsperiode.

- 2) Når sikkerhedskontrollen er gennemført, herunder kontrol af fragt fra kendte afsendere, uanset om det er sket på eller uden for lufthavnsområdet, skal det sikres, at forsendelserne forbliver sterile, indtil de anbringes i luftfartøjet og indtil afgang.
- 3) Sikkerhedskontrollerne under nr. 1 kræves ikke anvendt på:
- a) fragt, som er modtaget fra en kendt afsender
 - b) omladningsfragt
 - c) fragt, hvis oprindelse og håndteringsbetingelser sikrer, at den ikke udgør nogen sikkerhedstrussel
 - d) fragt, der er omfattet af lovfæstede krav, som giver en passende sikkerhedsbeskyttelse.

6.4. Kriterier for en kendt afsender

- 1) En sikkerhedsgodkendt fragtagent eller et luftfartsselskab kan kun anerkende en afsender som en kendt afsender ved:
- a) at fastslå og registrere identiteten af og adressen på afsenderen og de agenter, der er autoriseret til at foretage leveringer på hans vegne, og
 - b) at kræve, at afsenderen erklærer, at han:
 - i) forbereder forsendelser i sikre områder, og
 - ii) beskæftiger pålideligt personale ved forberedelsen af forsendelserne, og
 - iii) beskytter forsendelserne mod uautoriseret adgang under forberedelse, opbevaring og transport, og
 - c) at kræve, at afsenderen:
 - i) skriftligt attesterer, at forsendelsen ikke indeholder forbudte genstande, jf. punkt iv) og v) i tillæg A, og
 - ii) accepterer, at forsendelsens emballage og indhold kan undersøges af sikkerhedsårsager.

6.5. Transport med fragtluftfartøjer

Hvis forsendelser kan identificeres positivt til transport med fragtluftfartøjer alene, behøver kriteriet i punkt 6.4 ikke finde anvendelse, forudsat at den kendte afsender:

- a) har en bekræftet, autentisk forretningsadresse, og
- b) tidligere har sendt forsendelser med den sikkerhedsgodkendte fragtagent eller luftfartsselskabet, og

- c) har en etableret forretningsforbindelse med den sikkerhedsgodkendte fragtagent eller luftfartsselskabet, og
- d) sikrer, at alle forsendelser beskyttes mod uautoriseret adgang, indtil luftfartsselskabet tager dem i sin varetægt.

6.6. Omladningsfragt

Omladningsfragt, der ankommer ad luftvejen, behøver ikke at blive underkastet den sikkerhedskontrol, der er beskrevet i punkt 6.3, nr. 1, under forudsætning af, at det beskyttes mod uvedkommendes adgang på transferstedet. Anden omladningsfragt, der for eksempel ankommer ad landvej eller med jernbane, og som ikke har været underkastet sikkerhedskontrol ved afgangsstedet eller undervejs, skal screenes i henhold til punkt 6.3, nr. 1b, og beskyttes mod uvedkommendes adgang.

7. POST

7.1. Anvendelse

Post, der medføres på passager-, fragt- og postluftfartøjer, skal underkastes sikkerhedskontrol, inden den bringes om bord på luftfartøjet.

7.2. Kvalifikationer for en autoriseret postmyndighed/administration

- 7.2.1. En sikkerhedsgodkendt postmyndighed/administration, der indleverer post til et luftfartsselskab med henblik på transport, skal opfylde følgende minimumskriterier:

Den skal

- a) være udpeget, godkendt eller registreret af den relevante myndighed
- b) opfylde forpligtelserne over for luftfartsselskaber om at anvende de krævede sikkerhedskontroller
- c) anvende dertil ansat og uddannet personale, og
- d) beskytte post mod uautoriseret adgang, mens den er i dens varetægt.

7.3. Sikkerhedskontrol

- 1) Eksprespost: Eksprespost (dvs. op til 48-timers levering) må kun befordres ad luftvejen, hvis følgende sikkerhedskontroller er anvendt:

- a) modtagelse, behandling og håndtering af post udføres af dertil ansat og uddannet personale
- b) post skal:
 - i) efterses manuelt eller kontrolleres fysisk eller
 - ii) screenes med røntgenudstyr eller
 - iii) afprøves i et simulatorkammer eller
 - iv) undersøges med andre midler, det være sig andre procedurer eller andre tekniske og biosensoriske midler (f.eks. sniffere, spordetektorer, sprængstofsporhunde osv.)så det så vidt muligt sikres, at posten ikke indeholder forbudte genstande, og
- c) enkeltheder vedrørende flyvningen og ruteplanlægningen for det luftfartøj, som skal medføre posten, skal hemmeligholdes.

- 2) Anden post: Ikke-eksprespost kan befordres ad luftvejen, hvis foranstaltningerne i nr. 1, litra a) og b), er anvendt. Sikkerhedskontrollen i nr. 1, litra b), ovenfor kan udføres stikprøvevis.

- 3) Sikkerhedskontrollerne i nr. 1, litra b), kræves ikke anvendt på:

- a) post modtaget fra en kendt afsender
- b) breve under en specificeret vægt eller tykkelse

- c) troværdige forsendelser af nødhjælpsforsyninger
- d) værdiforsendelser, som er sikret til en standard, der mindst svarer til den, der er beskrevet under nr. 1, litra b),
- e) post, der befordres på dedikerede postflyvninger mellem Fællesskabets lufthavne, og
- f) omladningspost.

7.4. Kriterier for en kendt afsender

En sikkerhedsgodkendt postmyndighed/administration må kun anerkende en afsender som en kendt afsender ved

- a) at fastlægge og registrere identiteten og adressen på afsenderen og de agenter, der er bemyndiget til at foretage leveringer på dennes vegne
- b) at kræve, at afsenderen erklærer, at han beskytter forsendelsen mod uautoriseret adgang under forberedelsen, opbevaringen og transporten, og
- c) at kræve, at afsenderen
 - i) skriftligt bekræfter, at postforsendelsen ikke indeholder forbudte genstande, der er opført under nr. iv) og v) i tillæg A, og
 - ii) accepterer, at indpakningen og indholdet af postforsendelsen kan underkastes sikkerhedskontrollen i henhold til punkt 7.3.

7.5. Omladningspost

Omladningspost, der ankommer ad luftvejen, behøver ikke at blive underkastet sikkerhedskontrol som anført i punkt 7.3, under forudsætning af, at den beskyttes mod uautoriseret adgang på transferstedet. Anden omladningspost, der for eksempel ankommer ad landvejen eller med jernbane, og som ikke har været underkastet sikkerhedskontrol ved afgangsstedet eller undervejs, skal screenes i overensstemmelse med punkt 7.3, nr. 1, og beskyttes mod uvedkommendes adgang.

8. LUFTFARTSSELSKABERS POST OG MATERIALER

8.1. Anvendelse

Intern post og materialer, som et luftfartsselskab transporterer med eget luftfartøj, skal underkastes sikkerhedskontrol, inden det bringes om bord på luftfartøjet.

8.2. Definitioner

Ved post og materialer forstås interne forsendelser af korrespondance og materialer, som for eksempel — men ikke udelukkende — dokumenter, forsyninger, reservedele, catering- og rengøringsmateriel samt andre genstande, der skal leveres til selskabets egen organisation eller en organisation, det har kontraheret med, og som skal anvendes i forbindelse med luftfartsoperationer.

8.3. Sikkerhedskontrol

Hver enkelt af et luftfartsselskabs forsendelser af intern post eller materialer til intern brug skal underkastes følgende forholdsregler:

- a) den skal kontrolleres og sikkerhedsscreenes for at sikre, at ingen forbudte genstande er anbragt i interne forsendelser, og
- b) den må ikke efterlades uden opsyn, inden den bringes om bord på et luftfartøj.

Luftfartsselskaber skal sikre, at enhver anden forsendelse af intern post eller materialer til intern brug, der udføres for luftfartsselskabet af en organisation, det har kontraheret med, og som for eksempel — men ikke udelukkende — omfatter cateringsudstyr og -forråd, rengøringsforsyninger og andre materialer, som ekspederes af serviceleverandører, luftfartsselskabet har kontraheret med, screenes, inden den bringes om bord på et luftfartøj.

9. LUFTFARTSSELSKABERNES CATERING, FORRÅD OG FORSYNINGER

9.1. Anvendelse

Luftfartsselskabernes catering, forråd og forsyninger til brug om bord på luftfartøjer underkastes sikkerhedskontrol for at forhindre, at forbudte genstande bringes om bord på et luftfartøj.

9.2. Sikkerhedskontrol

1) Leverandører til luftfartsselskaberne af cateringsforråd og forsyninger skal foretage sikkerhedskontrol for at forhindre, at forbudte genstande anbringes i sådanne leverancer, der er beregnet til at bringes om bord på et luftfartøj. Disse forholdsregler omfatter følgende:

- a) Der udnævnes en sikkerhedsansvarlig med ansvar for gennemførelsen og overvågningen af sikkerheden i virksomheden
- b) der ansættes kun meget pålideligt personale
- c) alt personale, som har adgang til security-beskyttede områder, skal underkastes baggrunds kontrol og følge lufthavnsmyndighedens sikkerhedsinstrukser
- d) virksomheden skal forhindre uautoriseret adgang til sine faciliteter og forsyninger
- e) hvis virksomheden befinder sig uden for lufthavnens område, skal alle leverancer transporteres til luftfartøjet i aflåste eller forseglede køretøjer, og
- f) behandling og håndtering af forråd og forsyninger skal udføres af dertil ansat og uddannet personale.

2) Efter levering skal forråd og forsyninger screenes stikprøvevist.

3) Forråd og forsyninger fra en virksomhed, som ikke er blevet underkastet foranstaltningerne i ovennævnte nr. 1, må ikke bringes om bord på et luftfartøj.

10. LUFTFARTSSELSKABERNES RENGØRING, FORRÅD OG FORSYNINGER

10.1. Anvendelse og formål

Luftfartsselskaber og rengøringsvirksomheder skal sikre, at rengøringsmateriel, forråd og forsyninger, der bringes om bord, ikke indeholder forbudte genstande, som kan bringe luftfartøjets sikkerhed i fare.

10.2. Sikkerhedskontrol

1) Leverandører til luftfartsselskaberne af rengøring, forråd og forsyninger skal indføre de sikkerhedsforholdsregler, der er nødvendige for at forhindre, at forbudte genstande anbringes i rengøringsmateriel, der bringes om bord.

Følgende sikkerhedsforanstaltninger skal træffes:

- a) Der udnævnes en sikkerhedsansvarlig med ansvar for gennemførelsen og overvågningen af sikkerheden i virksomheden, og
- b) der ansættes kun meget pålideligt personale, og
- c) alt personale, som har adgang til beskyttede områder skal underkastes baggrunds kontrol og følge lufthavnsmyndighedens instrukser, og
- d) virksomheden skal forhindre uautoriseret adgang til sine faciliteter, og
- e) hvis virksomheden befinder sig uden for lufthavnens område, skal rengøringsmateriel transporteres til luftfartøjet i aflåste eller forseglede køretøjer, og
- f) behandling og håndtering af rengøringsmateriel skal udføres af dertil ansat og uddannet personale, og
- g) screening af rengøringsmateriel skal foretages, inden materiellet sendes med intern post til andre bestemmelsessteder.

- 2) Efter modtagelsen screenes rengøringsleverancer stikprøvevist.
- 3) Forsyninger fra en virksomhed, som ikke er blevet underkastet foranstaltningerne i nr. 1, må ikke bringes om bord på et luftfartøj.

11. GENERAL AVIATION

11.1. Sikkerhedskontrol

- 1) General aviation-luftfartøjer (GA-luftfartøjer), som befinder sig i lufthavne, må ikke parkeres i umiddelbar nærhed af luftfartøjer, som anvendes til kommercielle flyvninger, for at undgå brud på de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder for disse luftfartøjer samt den bagage, fragt og post, der skal medtages om bord.
- 2) Der gennemføres bestemmelser for at holde screenede passagerer på kommercielle flyvninger adskilt fra personer i GA-luftfartøjer ud fra følgende kriterier:
 - a) i større lufthavne skal der indføres fysiske foranstaltninger og/eller sikkerhedskontrol for at undgå, at afrejsende og ankommende personer fra GA-luftfartøjer blandes med allerede sikkerhedsscreenede passagerer
 - b) om muligt skal afrejsende og ankommende personer fra GA-luftfartøjer passere gennem en særskilt lufthavnsterminal for GA-luftfartøjer, og når de går om bord eller går fra borde på forpladsen, skal de enten holdes adskilt fra sikkerhedsscreenede passagerer, transporteres i en særlig bus/bil eller være under konstant overvågning
 - c) hvis der ikke findes en særskilt terminal, skal personer fra GA-luftfartøjer enten:
 - i) passere en særskilt del af terminalbygningen og eskorteres eller transporteres med bus eller bil til og fra deres luftfartøjer eller
 - ii) underkastes en sikkerhedsscreening, inden der gives adgang til det security-beskyttede område, hvis passage gennem det security-beskyttede område i terminalbygningen ikke kan undgås, eller
 - iii) underkastes anden lokalt betinget sikkerhedskontrol, som giver samme effekt.

12. ANSÆTTELSE OG UDDANNELSE AF PERSONALE

12.1. Nationale sikkerhedsuddannelsesprogrammer

Hver af de relevante myndigheder udvikler og gennemfører nationale security-uddannelsesprogrammer for at sætte flyvende personale og jordpersonale i stand til at gennemføre kravene til luftfartssikkerheden og reagere på ulovlige handlinger i forbindelse med flyvning.

12.2. Sikkerhedspersonale

- 1) De nationale security-uddannelsesprogrammer bør omfatte kvalifikationer ved udvælgelsen, uddannelse, certificering og motivering af sikkerhedspersonalet. Personale, der udelukkende eller delvis er ansat til at varetage sikkerhedsopgaver, skal opfylde følgende krav, fastsat af den relevante myndighed:
 - a) ledere, der udvikler og varetager sikkerhedsuddannelse for sikkerhedspersonale, flyselskabernes personale og lufthavnspersonale på jorden, skal have den nødvendige certificering og den nødvendige viden og erfaring, der mindst skal omfatte:
 - i) omfattende erfaring inden for luftfartssikkerhedsoperationer og
 - ii) en certificering, der er godkendt af den nationale, relevante myndighed, eller en anden tilsvarende godkendelse, der er givet af den nationale, relevante myndighed, og
 - iii) viden inden for følgende områder:
 1. sikkerhedssystemer og adgangskontrol
 2. sikkerhed på jorden og under flyvning

3. screening før ombordstigningen
4. sikkerhed i forbindelse med bagage og fragt
5. luftfartøjsikkerhed og kontrol/check af luftfartøjer
6. våben og forbudte genstande
7. overblik over terrorisme og
8. andre sikkerhedsrelaterede områder og foranstaltninger, som skønnes egnede til at øge bevidstheden omkring sikkerhed.

b) ledere og instruktører, der deltager i og har ansvaret for sikkerhedsuddannelse af sikkerhedspersonale og lufthavnspersonale på jorden, skal gennemgå et årligt efteruddannelseskursus i luftfartøjsikkerhed og den seneste udvikling på området.

2) Uddannelse af sikkerhedspersonalet

Sikkerhedspersonalet skal være uddannet til at udføre det arbejde, det vil få pålagt; en sådan uddannelse skal omfatte, men ikke være begrænset til, følgende sikkerhedsområder:

1. screeningsteknologi og -teknikker
2. screeningsoperationer på kontrolsteder
3. teknikker til ransagning af håndbagage og indskrevet bagage
4. sikkerhedssystemer og adgangskontrol
5. screening før ombordstigningen
6. sikkerhed i forbindelse med bagage og fragt
7. luftfartøjsikkerhed og ransagninger
8. våben og forbudte genstande
9. overblik over terrorisme og
10. andre sikkerhedsrelaterede områder og foranstaltninger, som skønnes egnede til at øge bevidstheden omkring sikkerhed.

Uddannelsens omfang kan udvides alt efter behovene inden for luftfartøjsikkerhed og den teknologiske udvikling. Varigheden af grunduddannelsen for screeningspersonalet må ikke være kortere end i anbefalinger fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

3) Certificering af sikkerhedspersonalet:

Sikkerhedsscreeningspersonalet skal være godkendt eller certificeret af en national, relevant myndighed.

4) Motivation af sikkerhedspersonalet:

Egnede metoder bør udvikles for at sikre, at sikkerhedspersonalet er meget motiveret, så det udfører sit arbejde på en effektiv måde.

12.3. Andet personale

Der skal gennemføres et sikkerhedsuddannelses- og sikkerhedsbevidstgørelsesprogram for flybesætninger og lufthavnspersonale på jorden, som afholdes på basis- og efteruddannelsesniveau, for alt lufthavnspersonale og luftfartsselskabernes personale i luften og på jorden. Uddannelsen skal bidrage til at øge sikkerhedsbevidstheden og til at forbedre de eksisterende sikkerhedssystemer. Den skal inddrage følgende komponenter:

- 1) sikkerhedssystemer og adgangskontrol
- 2) sikkerhed på jorden og under flyvning

- 3) screening før ombordstigningen
- 4) sikkerhed i forbindelse med bagage og fragt
- 5) luftfartøjsikkerhed og kontrol/check af luftfartøj
- 6) våben og forbudte genstande
- 7) overblik over terrorisme og
- 8) andre sikkerhedsrelaterede områder og foranstaltninger, som skønnes egnede til at øge bevidstheden omkring sikkerhed.

Sikkerhedsuddannelseskurset for alt lufthavnspersonale og luftfartsselskabernes personale på jorden med adgang til security-beskyttede områder skal have en varighed på mindst tre timer i klasseværelset og en times introduktion i marken.

13. RETNINGSLINJER FOR Udstyr

Udstyr, som anvendes til støtte for luftfartssikkerhed, skal godkendes af den relevante myndighed i overensstemmelse med de retningslinjer, der er skitseret i dette afsnit.

13.1. Metaldektordstyr

1) *Metaldektorkarme*

Metaldektorkarme, der anvendes til screening af passagerer i lufthavne, skal opfylde følgende krav:

a) Sikkerhed

- i) Udstyret skal kunne detektere små metalgenstande med forøget følsomhed over for metaller, der indeholder jern i alle tænkelige sammensætninger.
- ii) Udstyret skal kunne detektere metalgenstande uafhængig af, hvordan de vender, og hvor de befinder sig inden for karmen.
- iii) Udstyrets følsomhed skal være så ensartet som muligt inden for hele rammen, og bør forblive stabil og kontrolleres regelmæssigt.

b) Driftskrav

Udstyrets drift må ikke påvirkes af det omgivende miljø.

c) Alarm

Metaldekteringen skal indikeres automatisk, så intet er overladt til operatørens vurdering (go/no go-indikatorsystemer).

d) Kontrolpanel

- i) Udstyret skal kunne justeres, så det opfylder alle specificerede detektionskrav, og desuden skal alarmens lydvolume kunne justeres.
- ii) Betjeningsanordninger til at justere detektionsniveauet skal være udformet på en sådan måde, at uautoriseret adgang forhindres. Indstillingen skal fremgå tydeligt.

e) Kalibrering

Kalibreringsproceduren må ikke være tilgængeligt for uvedkommende personer.

2) *Håndholdte metaldektorer*

Håndholdte metaldektorer, der anvendes til screening af passagerer, skal opfylde følgende krav:

- a) Udstyret skal under alle forudsigelige forhold kunne detektere små metal mængder uden at være i direkte kontakt med genstanden.
- b) Udstyret skal kunne detektere såvel jernholdige som ikke-jernholdige metaller.
- c) Detektorspolen skal designes på en sådan måde, at metallet let kan lokaliseres.
- d) Udstyret skal forsynes med en akustisk og/eller visuel alarmindikator.

13.2. Standarder og prøvningsprocedurer for røntgenudstyr

1) Anvendelsesområde

a) Udstyr

Disse krav og retningslinjer vedrørende røntgensikkerhedsudstyr gælder for alt røntgenbaseret screeningsudstyr, som genererer et billede, der skal fortolkes af en operatør. Dette omfatter konventionel røntgenanlæg såvel som EDS/EDDS anvendt i skærmvisningstilstand.

b) Genstande

Tilsvarende gælder disse krav og retningslinjer vedrørende røntgensikkerhedsudstyr for enhver screenet genstand uanset type eller størrelse. Enhver genstand, som medbringes om bord på et luftfartøj, skal screenes efter samme standard, som angivet i dette bilag.

2) Krav til ydelse

a) Sikkerhed

Røntgenudstyret skal kunne udføre den nødvendige detektion, målt i forhold til opløsning, gennemtrængningsevne og nuancering, så forbudte genstande ikke medbringes om bord på luftfartøjer.

b) Afprøvning

Ydelsen skal vurderes med hensigtsmæssige prøvningsprocedurer.

c) Driftskrav

Røntgenudstyret skal vise et komplet billede af enhver genstand, som kan passere tunnelen. Hjørner må ikke skæres af.

Forvrængning af den viste genstand skal holdes på et minimum.

Maskinens fremføringsbælte skal markeres for at angive, hvor tasker skal placeres på bæltet for at optimere billedkvaliteten.

Kontrastfremhævning: røntgenudstyret skal kunne vise grupper af gråtoner (scanne et mindre område).

Billedet af enhver del af den screenede genstand skal vises på skærmen i mindst 5 sekunder. Operatøren skal endvidere have mulighed for at stoppe fremføringsbæltet og om nødvendigt lade det køre tilbage, hvis en yderligere undersøgelse er påkrævet.

Skærmstørrelse: monitoren skærm skal være tilstrækkelig stor af hensyn til operatørens bekvemmelighed (typisk 14 tommer og derover).

Skærmkarakteristik: skærmen skal være flimmerfri og have mindst 800 linjer (typisk 1024 × 1024 pixel, dvs. højopløsningskærme).

Når der anvendes dobbelt skærm, skal den ene være monokrom.

Røntgenudstyret skal visuelt markere materialer, det ikke kan trænge igennem.

Røntgenudstyret skal særskilt kunne vise organiske og uorganiske materialer (stripping).

Systemerne skal automatisk kunne genkende farlige genstande for at lette operatørens opgave.

3) Vedligeholdelse

Der må ikke foretages uautoriserede ændringer, herunder vedligeholdelse og reparation. Der må ikke ændres i maskinens hardware eller software uden at verificere, at dette ikke påvirker maskinens billedkvalitet i negativ retning.

Bæltet materialets sammensætning må ikke ændres uden at verificere, at dette ikke ændrer billedkvaliteten.

Hvis der er adgang til vedligeholdelse og opgradering via modem, skal denne adgang kontrolleres og overvåges.

Tillæg A

Retningslinjer for klassificering af forbudte genstande

I disse retningslinjer findes eksempler på udformning af våben og forbudte genstande, men almindelig sund fornuft er dog det bedste middel til at vurdere, om en genstand kan bruges som et våben.

- i) Skydevåben: ethvert våben, som kan affyre et skud med eksplosionskraft eller trykluft eller gas, herunder start- og signalpistoler.
- ii) Knive og skæreværktøjer: inklusive sabler, sværd, hobbyknive, jagtknive, souvenir-knive, martial arts-våben, professionelle værktøjer og andre knive med en klingelængde på 6 cm eller derover og/eller knive, der er illegale ifølge den lokale lovgivning.
- iii) Slagvåben: totenschlægere, knipler, baseballbat eller lignende instrumenter.
- iv) Eksplosive stoffer/ammunition/brændbare væsker/ætsende væsker: enhver eksplosionsfarlig eller brændbar komponent, som alene eller sammen med andre genstande kan resultere i en eksplosion eller brand. Dette omfatter eksplosive materialer, fænghætter, fyrværkeri, benzin, andre brændbare væsker, ammunition o.s.v. eller enhver kombination af disse. Ethvert ætsende eller giftigt stof, herunder gasser, uanset om det er i trykbeholder eller ej.
- v) Genstande, der kan paralyserer eller bedøve: alle former for tåregas, mace og lignende kemikalier og gasser, uanset om disse findes i pistoler, dåser eller andre beholdere, samt andre bedøvende anordninger som f.eks. elektrochokapparater.
- vi) Andre genstande: genstande, som f.eks. issyle, vandrestave, barberknive og sakse med lang klingelængde, der skønt de ikke almindeligvis opfattes som dødbringende eller farlige våben, kunne bruges som våben. Dette gælder også legetøj eller attrapper, der ligner våben og granater.
- vii) Genstande af enhver art, som kunne skabe rimelig mistanke om, at de kunne bruges til at efterligne et dødbringende våben. Disse kunne bl.a. omfatte genstande, som ligner eksplosive anordninger og våben, eller som virker farlige.
- viii) Kemiske/biologiske genstande og stoffer beregnet til angreb: mulighederne for kemiske/ biologiske angreb omfatter brugen af kemiske eller biologiske midler til at begå ulovlige handlinger. Sådanne kemiske/biologiske stoffer, der er underkastet restriktioner, omfatter bl.a. følgende: sennepsgas, v.x., chlor, sarin, cyanid, anthrax, botulisme, kopper, tularæmi og vhf.

Genstande, der udviser tegn på kemiske/biologiske stoffer eller giver anledning til mistanke om sådanne, skal straks anmeldes til lufthavnsmyndigheden, politiet, militæret eller en anden relevant myndighed, og forhindres i at komme ind på terminalområder med offentlig adgang.

INTERINSTITUTIONEL ERKLÆRING

I tilknytning til vedtagelsen af nye fællesskabsforskrifter med fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart, bekræfter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på ny, at de er fast besluttet på fortsat at styrke luftfartssikkerhedssystemerne i Fællesskabet.

De tre institutioner erkender, at denne politik rejser store finansieringsmæssige spørgsmål. Set ud fra et EF-perspektiv er det navnlig nødvendigt at forebygge en væsentlig intern og ekstern konkurrenceforvridning, idet man dog erkender, at de aktuelle forhold i medlemsstaterne er meget forskellige, tager hensyn til den politiske holdning, som EU-medlemsstaterne indtog på ministerkonferencen om luftfartssikkerhed i Montreal i februar 2002 ⁽¹⁾, og noterer sig Kommissionens udtalelse om, at den er »indstillet på at se positivt på offentlig finansiering som kompensation for ekstra sikkerhedsforanstaltninger« ⁽²⁾.

De tre institutioner er enige om, at dette spørgsmål skal analyseres hurtigst muligt med henblik på at identificere såvel bestående forskelle i finansieringen af luftfartssikkerheden i Fællesskabet som mulige løsninger.

De noterer sig, at Kommissionen har til hensigt straks at iværksætte en undersøgelse (der navnlig skal se på, hvordan finansieringen deles mellem de offentlige myndigheder og luftfartsselskaberne, uden at dette berører kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab) og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne tillige med eventuelle forslag.

⁽¹⁾ Rådets offentlige dokumentregister, dokument 5700/02 og 6053/02 samt dokument AVSEC-CONF/02-JP/17.

⁽²⁾ Kommissionens udtalelse af 12. juni 2002 om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning, KOM(2002) 327 endelig, s. 4.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2321/2002

af 16. december 2002

om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram (2002-2006)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 167, og artikel 172, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002-2006) (»sjette rammeprogram«) er vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF ⁽⁴⁾. Der er behov for, at betingelser for finansieringstilskud fra Fællesskabet, som fremgår af bilag III til nævnte afgørelse, suppleres med andre bestemmelser.
- (2) Disse bestemmelser bør fastsættes i en sammenhængende og gennemskuelig tekst, hvor der tages fuldt hensyn til målsætningerne for og karakteristika ved de instrumenter, der er fastlagt i bilag III til sjette rammeprogram, for at sikre den mest effektive gennemførelse under hensyntagen til behovet for let adgang for deltagerne via forenkede procedurer. Dette gælder navnlig for små og mellemstore virksomheder på grund af virksomhedssammenslutningers deltagelse.
- (3) Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter bør tage hensyn til, hvilke forsknings- og teknologiudviklingsaktiviteter, herunder demonstrationsaktiviteter, der er tale om. De kan desuden være forskellige alt efter, om deltagerne er hjemmehørende i

medlemsstater, associerede kandidatlande, andre associerede lande eller tredjelande, og efter deltagernes juridiske form, dvs. om det drejer sig om nationale organisationer, internationale organisationer af europæisk interesse, andre internationale organisationer, små og mellemstore virksomheder, europæiske økonomiske firmagrupper eller sammenslutninger af deltagere.

- (4) I overensstemmelse med sjette rammeprogram bør der under hensyn til målene for internationalt samarbejde som bl.a. omhandlet i traktatens artikel 164 og 170 åbnes mulighed for, at tredjelandes retlige enheder kan deltage.
- (5) Internationale organisationer, der har til opgave at udbygge samarbejdet på forskningsområdet i Europa, som navnlig består af medlemsstater og associerede lande, bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum. De bør derfor tilskyndes til at deltage i sjette rammeprogram.
- (6) Det Fælles Forskningscenter deltager i indirekte aktioner inden for forskning og teknologisk udvikling på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat.
- (7) Aktiviteter under sjette rammeprogram bør gennemføres i overensstemmelse med Fællesskabets finansielle interesser og sikre, at de beskyttes. Kommissionens ansvar for gennemførelsen af rammeprogrammet og dets særprogrammer omfatter også hermed forbundne finansielle aspekter.
- (8) Reglerne for formidling af forskningsresultater bør fremme beskyttelse af intellektuel ejendomsret samt nyttiggørelse og formidling af resultaterne. De bør sikre, at deltagerne har gensidig adgang til allerede eksisterende knowhow og til viden, der hidrører fra forskningsarbejdet, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre forskningsarbejdet eller nyttiggøre den viden, det resulterer i. De bør samtidig sikre, at deltageres aktiver i form af intellektuel ejendom beskyttes. Endelig bør de udformes under hensyntagen til de integrerede projekters og ekspertisenetværkenes særlige karakter, idet de navnlig giver deltagerne en høj grad af fleksibilitet og tillader dem at aftale indbyrdes, hvilke ordninger der er mest hensigtsmæssige for deres samarbejde og for udnyttelsen af den viden, det resulterer i. Disse aftaler kan indgå i en konsortieaftale.

⁽¹⁾ EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 275, EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 266 og EFT C 262 E af 29.10.2002, s. 489.

⁽²⁾ EFT C 94 af 18.4.2002, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3. juli 2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 5. november 2002.

⁽⁴⁾ EFT L 232 af 29.8.2002, s. 1.

- (9) Aktiviteter under sjette rammeprogram bør udføres under overholdelse af etiske principper, herunder de principper, der er afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og det bør samtidig tilstræbes, at kvinderne kommer til at spille en større rolle i forskningen, og at oplysningen af og dialogen med offentligheden forbedres, samt at deltagelsen fra regionerne i Fællesskabets yderste periferi fremmes —

lerer rettigheder og forpligtelser i forholdet mellem Fællesskabet og deltagerne på den ene side og mellem deltagerne i den indirekte aktion på den anden side

- 6) »konsortieaftale«: en aftale, som indgås mellem deltagerne i en indirekte aktion med henblik på gennemførelse heraf. Deltagernes forpligtelser over for Fællesskabet og hinanden i henhold til denne forordning og kontrakten berøres ikke heraf

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af resultater af forskning udført under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum og til innovation (2002-2006) (i det følgende benævnt »sjette rammeprogram«), bortset fra FTU-aktiviteter, der iværksættes af et fællesforetagende eller enhver anden struktur, som er oprettet i medfør af traktatens artikel 171.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »FTU-aktivitet«: en aktivitet inden for forskning og teknologisk udvikling, herunder en demonstrationsaktivitet, som angivet i bilag I og III til sjette rammeprogram
- 2) »direkte aktion«: en FTU-aktivitet, som Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt FFC) udfører for at varetage de opgaver, det har fået tildelt i sjette rammeprogram
- 3) »indirekte aktion«: en FTU-aktivitet, der udføres af en eller flere deltagere ved brug af et af instrumenterne under sjette rammeprogram.
- 4) »instrumenter«: Fællesskabets indirekte interventionsmåder som fastsat i bilag III til sjette rammeprogram, bortset fra Fællesskabets finansieringstilskud i henhold til traktatens artikel 169
- 5) »kontrakt«: en aftale mellem Fællesskabet og deltagerne om tilskud til gennemførelse af en indirekte aktion, som etab-

- 7) »deltager«: en retlig enhed, der medvirker i en indirekte aktion og har rettigheder og forpligtelser over for Fællesskabet i henhold til denne forordning eller kontrakten

- 8) »retlig enhed«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, der er oprettet i overensstemmelse med den for dens hjemsted gældende nationale ret, fællesskabsretten eller folkeretten, og som har status som retssubjekt og i eget navn kan påtage sig forpligtelser og erhverve rettigheder

- 9) »konsortium«: samtlige deltagere i samme indirekte aktion

- 10) »koordinator«: en deltager, der er udpeget af deltagerne i den samme indirekte aktion og godkendt af Kommissionen, og som har særlige yderligere forpligtelser henhold til denne forordning og kontrakten

- 11) »international organisation«: en retlig enhed, der er fremkommet ved en anden sammenslutning af stater end Fællesskabet, er oprettet ved en traktat eller en tilsvarende akt, har fælles organer og efter folkeretten har status som selvstændig juridisk person, der er forskellig fra dens medlemslande

- 12) »international organisation af europæisk interesse«: en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er EF-medlemsstater eller associerede lande, og hvis hovedformål er at fremme europæisk videnskabeligt og teknologisk samarbejde

- 13) »associeret kandidatland«: et associeret land, som Fællesskabet har anerkendt som kandidat til tiltrædelse af Den Europæiske Union

- 14) »associeret land«: et land, der er part i en international aftale indgået med Fællesskabet, i henhold til eller på grundlag af hvilken den bidrager finansielt til en del af eller hele sjette rammeprogram

- 15) »tredjeland«: en stat, som hverken er en medlemsstat eller et associeret land

- 16) »europæisk økonomisk firmagrube«: enhver retlig enhed, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85⁽¹⁾
- 17) »små og mellemstore virksomheder (i det følgende benævnt SMV)«: virksomheder, der opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling 96/280/EF⁽²⁾
- 18) »virksomhedssammenslutning«: en retlig enhed, der overvejende består af små og mellemstore virksomheder, hvis interesser den repræsenterer
- 19) »budget«: et finansielt overslag over de fornødne ressourcer og udgifter til gennemførelse af en indirekte aktion
- 20) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en retlig enheds handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af denne, ved afholdelse af en uretmæssig udgift
- 21) »forud eksisterende knowhow«: informationer, som deltagerne allerede var i besiddelse af før kontraktens indgåelse, eller som de erhverver sideløbende med kontraktens opfyldelse, samt ophavsrettigheder eller andre rettigheder, der knytter sig til eller følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre tilsvarende former for beskyttelse af sådanne informationer
- 22) »viden«: resultater, herunder informationer, uanset om disse kan beskyttes, der fremkommer ved gennemførelse af direkte eller indirekte aktioner, samt ophavsrettigheder eller de til disse resultater knyttede rettigheder, der følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre tilsvarende former for beskyttelse
- 23) »formidling«: offentliggørelse af viden med alle andre egnede midler end den offentliggørelse, som formaliteterne i forbindelse med beskyttelse af den pågældende viden indebærer
- 24) »nyttiggørelse«: direkte eller indirekte anvendelse af viden i forskning eller til at udvikle, skabe og markedsføre et produkt eller en proces eller til at skabe og udbyde en tjeneste
- 25) »arbejdsprogram«: en plan udarbejdet af Kommissionen til gennemførelse af et særprogram
- 26) »fælles aktivitetsprogram«: aktioner, der udføres af deltagerne, og som kræves til gennemførelse af et ekspertisenetværk
- 27) »adgangsret«: licenser og brugerrettigheder til viden eller forud eksisterende knowhow
- 28) »berettiget interesse«: en deltagers interesser, navnlig af kommerciel art, som kan gøres gældende i de i denne forordning nævnte tilfælde. Med henblik herpå skal deltageren dokumentere, at tilsidesættelse af hans interesser i den konkrete situation ville påføre ham uforholdsmæssig stor skade.
- 29) »gennemførelsesplan«: alle aktioner, der udføres af deltagerne i et integreret projekt
- 30) »industrilande«: tredjelande, der er medlemmer af G7-gruppen
- 31) »offentligt organ«: et organ i den offentlige sektor eller en privatretlig enhed med en public service-forpligtelse, som frembyder tilstrækkelige finansielle garantier.

Artikel 3

Uafhængighed

1. To retlige enheder betragtes i denne forordning som indbyrdes uafhængige, når der ikke foreligger noget afhængighedsforhold mellem dem. Der foreligger et afhængighedsforhold, når den ene retlige enhed direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over for den anden, eller den ene retlige enhed er omfattet af samme direkte eller indirekte bestemmende indflydelse som den anden. Bestemmende indflydelse kan blandt andet skyldes:

- a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller deltagere
- b) direkte eller indirekte besiddelse, faktisk eller retligt, af beslutningskompetencen i en retlig enhed.

2. Den omstændighed, at offentlige holdingselskaber, institutionelle investorer eller venturekapitalselskaber og -fonde direkte eller indirekte besidder mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller deltagere, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

3. Den omstændighed, at det samme offentlige organ har ejendomsret til eller fører tilsyn med flere retlige enheder, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

KAPITEL II

DELTAGELSE I INDIREKTE AKTIONER

Artikel 4

Generelle principper

1. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet, jf. dog artikel 6 og 7.

2. Retlige enheder etableret i associerede lande kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse, jf. dog artikel 5.

3. FFC kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med en retlig enhed etableret i en medlemsstat og med samme rettigheder og forpligtelser som denne.

4. Internationale organisationer af europæisk interesse kan i overensstemmelse med deres hjemstedsaftale deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse.

5. I arbejdsprogrammerne kan der fastsættes nærmere regler om og begrænsninger i retlige enheders deltagelse i indirekte aktioner afhængigt af deres aktiviteter og karakter og under hensyn til de særlige mål i sjette rammeprogram.

Artikel 5

Mindsteantal af deltagere og deres etableringssted

1. I arbejdsprogrammerne fastsættes der afhængigt af instrumentets karakter og FTU-aktivitetens målsætninger, det mindsteantal deltagere, som kræves til en indirekte aktion, og deltagernes etableringssted.

2. Mindsteantallet af deltagere som fastsat i arbejdsprogrammerne må ikke være under tre indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i tre forskellige medlemsstater eller associerede lande, hvoraf mindst to skal være medlemsstater eller associerede kandidatlande, jf. dog stk. 3.

3. Specifikke støtteaktioner og aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet, bortset fra forskeruddannelsesnet, kan gennemføres af én retlig enhed.

4. Europæiske økonomiske firmagrupper eller retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land i henhold til den pågældende stats nationale lovgivning og består af indbyrdes uafhængige retlige enheder, der opfylder betingelserne i denne forordning, kan være eneste deltager i en indirekte aktion, forudsat at de er sammensat således, at de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1 og 2, er opfyldt.

Artikel 6

Deltagelse af retlige enheder fra tredjelande

1. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, kan enhver retlig enhed etableret i et tredjeland deltage i FTU-aktiviteter under hovedlinien »Koncentration og integration af EF's forskningsindsats« i sjette rammeprogram. Detaljerede bestemmelser om denne deltagelse kan fastsættes i det pågældende arbejdsprogram. Inddragelse af deltagere fra industrilande kan være omfattet af ordninger af gensidige karakter, som kan have form af en videnskabelig og teknologisk aftale.

Retlige enheder etableret i et tredjeland, der er nævnt under de specifikke internationale samarbejdsaktiviteter under hovedlinien »Koncentration og integration af EF's forskningsindsats« i sjette rammeprogram, kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet inden for grænserne af den bevilling, der er afsat i bilag II til sjette rammeprogram med henblik på den i traktatens artikel 164, litra b), omhandlede aktion.

Retlige enheder, der deltager i de i første afsnit nævnte FTU-aktiviteter og er etableret i et tredjeland, bortset fra de i andet afsnit nævnte tredjelande, kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis et sådant tilskud er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

2. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, kan retlige enheder etableret i et tredjeland, der har indgået en aftale med Fællesskabet om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, deltage i andre FTU-aktiviteter end de i stk. 1 nævnte på de betingelser, aftalen foreskriver.

De kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis et sådant tilskud er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

3. Ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, kan retlige enheder, der er etableret i et andet tredjeland end dem, der er nævnt i stk. 2, deltage i andre FTU-aktiviteter end dem, der er nævnt i stk. 1, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis deltagelsen er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

De kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en given FTU-aktivitet, eller hvis et sådant tilskud er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Artikel 7

Internationale organisationers deltagelse

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse kan deltage i de i artikel 6, stk. 1, nævnte FTU-aktiviteter på betingelserne i artikel 6, stk. 1, første og tredje afsnit, og i andre FTU-aktiviteter på betingelserne i artikel 6, stk. 2 og 3.

Artikel 8

Betingelser vedrørende teknisk kompetence og ressourcer

1. Deltagerne skal råde over den viden og tekniske kompetence, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende indirekte aktion.

2. Ved indgivelsen af forslag skal deltagerne i det mindste potentielt råde over de ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion, og deltagerne skal kunne angive oprindelsen af de midler, der er stillet til rådighed af tredjepart, herunder offentlige myndigheder.

Efterhånden som arbejdet skrider frem, skal deltagerne råde over de fornødne ressourcer i det omfang og på det tidspunkt, der er nødvendigt for, at den pågældende indirekte aktion kan gennemføres.

De fornødne ressourcer til gennemførelsen af en indirekte aktion omfatter menneskelige ressourcer, infrastruktur, finansielle ressourcer og efter omstændighederne immaterielle formuegenstande samt andre ressourcer, der stilles til deres rådighed af en tredjepart på grundlag af en forud indgået forpligtelse.

Artikel 9

Indgivelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner indgives på grundlag af betingelserne fastsat i indkaldelser af forslag. Disse betingelser fremgår af arbejdsprogrammerne.

Indkaldelser af forslag kan omfatte en evalueringsprocedure i to faser. I så fald anmodes de pågældende forslagsstillere om — efter en positiv evaluering af et skitseret forslag i første fase — at fremsætte et fuldstændigt forslag i anden fase.

2. Stk. 1 gælder ikke for:

- a) specifikke støtteaktioner med hensyn til aktiviteter, der udføres af de retlige enheder, som udpeges i arbejdsprogrammerne
- b) specifikke støtteaktioner, der består i indkøb af en vare eller tjenesteydelse efter reglerne for offentlige indkøbs- og tjenesteydelsesaftaler
- c) specifikke støtteaktioner, som under hensyn til deres særlige kendetegn og nytte i forhold til målene og det videnskabelige og teknologiske indhold i særprogrammerne kan gøres til genstand for tilskudsansøgninger til Kommissionen, hvis denne mulighed er åbnet i arbejdsprogrammet for det pågældende særprogram, og hvis ansøgningen ikke falder ind under et område, der er omfattet af en offentlig indkaldelse af forslag
- d) specifikke støtteaktioner, der er omfattet af artikel 11.

3. Kommissionen kan udsende indkaldelser af interessetilkendegivelser, for lettere at kunne indkredse målsætninger og behov, som kan indgå i arbejdsprogrammerne og i indkaldelserne af forslag. Dette foregriber dog ikke eventuelle senere beslutninger truffet af Kommissionen vedrørende evaluering og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner.

4. Indkaldelser af interessetilkendegivelser og af forslag offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og gives så stor offentlig omtale som muligt, navnlig ved brug af sjette rammeprogramms internetsider samt gennem særlige informationskanaler, som f.eks. nationale kontaktpunkter, der er oprettet af medlemsstaterne og de associerede lande.

Artikel 10

Evaluering og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra c), evalueres i givet fald på grundlag af følgende kriterier:

- a) forslagernes videnskabelige og teknologiske kvalitet samt innovationsgraden
- b) forslagsstillernes evne til at gennemføre den indirekte aktion med positivt resultat og sikre en effektiv styring heraf, bedømt efter ressourcer og kompetence, herunder de organisatoriske metoder, deltagerne planlægger at anvende
- c) forslagernes relevans for særprogrammets mål
- d) europæisk merværdi, forslagernes mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og deres bidrag til Fællesskabets politikker

e) kvaliteten i planen for nyttiggørelse og formidling af viden, forslagernes mulighed for at fremme innovation samt klare planer for forvaltning af intellektuel ejendomsret.

2. Ved anvendelsen af stk. 1, litra d), tages der også hensyn til følgende kriterier:

a) for ekspertisenetværkernes vedkommende vurderes omfanget og intensiteten af den planlagte integrationsindsats og netværkernes evne til at fremme ekspertise i en bredere sammenhæng end blot blandt det enkelte netværks medlemmer samt udsigterne til en varig integration af netværkernes forskningskapacitet og ressourcer ud over den periode, hvor der ydes finansieringstilskud fra Fællesskabet

b) for de integrerede projekters vedkommende vurderes det, om ambitionerne i målsætningerne og omfanget af de ressourcer, der afsættes, muliggør væsentlige bidrag til en styrket konkurrenceevne eller til løsning af samfundsproblemer

c) for de integrerede infrastrukturinitiativers vedkommende vurderes udsigterne for initiativets langtidsholdbarhed ud over den periode, hvor der ydes finansieringstilskud fra Fællesskabet.

3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 kan der også tages hensyn til følgende kriterier:

a) synergi med uddannelsessystemet på alle niveauer

b) vilje og evne til at samarbejde med aktører uden for forskningsmiljøet og med den brede offentlighed, fremme af bevidstgørelse og udbredelse af viden om og undersøgelse af de videre samfundsmæssige konsekvenser af det forelåede arbejde

c) aktiviteter til fremme af kvinders rolle inden for forskning.

4. I forslagsindkaldelserne fastlægges det på grundlag af de anvendte instrumenters karakter eller målene for FTU-aktiviteten, hvordan de i stk. 1 nævnte kriterier skal anvendes af Kommissionen.

Disse kriterier og de i stk. 2 og 3 omhandlede kriterier kan præciseres og suppleres i arbejdsprogrammerne, især for at tage hensyn til, at forslagene til indirekte aktioner bidrager til at forbedre oplysningen af og dialogen med offentligheden og til at fremme af SMV's konkurrenceevne.

5. Et forslag til indirekte aktioner, der strider mod grundlæggende etiske principper, eller som ikke opfylder betingelserne i arbejdsprogrammet eller forslagsindkaldelsen, udvælges

ikke. Et sådant forslag kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

Deltagere, der har begået uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af en indirekte aktion, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen, idet der tages behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet.

6. Kommissionen evaluerer forslagene med hjælp fra uafhængige eksperter, der udnævnes i overensstemmelse med artikel 11. I forbindelse med visse specifikke støtteaktioner, især dem, som er anført i artikel 9, stk. 2, udnævnes der kun uafhængige eksperter, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt. Kommissionen offentliggør listen over de udvalgte eksperter.

Kommissionen behandler alle forslag til indirekte aktioner fortroligt. Den sikrer, at fortrolighedsprincippet opretholdes i alle procedurer, og at de uafhængige eksperter er forpligtet til at overholde dette.

Medmindre andet er fastsat i indkaldelsen af forslag er evalueringen af forslagene ikke anonym.

7. Forslag til indirekte aktioner udvælges på grundlag af evalueringsresultaterne og under hensyntagen til de fællesskabsmidler, der er til rådighed. Kommissionen vedtager og offentliggør retningslinjer, der indeholder detaljerede bestemmelser om evaluerings- og udvælgelsesprocedurerne.

Artikel 11

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter til at bistå med de evalueringer, der skal foretages i henhold til sjette rammeprogram og særprogrammerne, samt den bistand, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, og artikel 18, stk. 1, andet afsnit.

Derudover kan den nedsætte uafhængige ekspertgrupper, som skal rådgive den om gennemførelsen af Fællesskabets forskningspolitik.

2. Kommissionen udnævner de uafhængige eksperter efter en af følgende procedurer:

a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i artikel 6 i sjette rammeprogram og dets særprogrammer, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med betydelig erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.

- b) Som uafhængige eksperter, der skal bistå med at evaluere forslag til ekspertisenet og integrerede projekter og med at følge de udvalgte og iværksatte projekter, udnævner Kommissionen forskere, erhvervsfolk og/eller personer med erfaring inden for innovation, som ligeledes har det højeste niveau af viden og internationalt anses for autoriteter inden for det relevante fagområde.
- c) Som uafhængige eksperter ved oprettelse af de grupper, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, udnævner Kommissionen fagfolk anerkendt for deres viden, kompetence og eksperterfaring på det område eller i de spørgsmål, som arbejdet vedrører.
- d) I andre tilfælde end nævnt i litra a), b) og c) udnævner Kommissionen, med det formål at sikre en afbalanceret inddragelse af forskningens forskellige aktører, uafhængige eksperter med relevant kompetence og viden på de områder, hvor de får stillet opgaver. Med henblik på disse udnævnelser indkalder Kommissionen ansøgninger enten fra enkeltpersoner eller ved henvendelse til forskningsinstitutioner for at etablere lister over egnede personer; hvis den anser det for formålstjenligt, kan den også vælge enhver person, der har den nødvendige kompetence uden at være opført på disse lister.

3. Når Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, sikrer den sig, at disse ikke stilles over for en interessekonflikt i forbindelse med det emne, de skal udtale sig om. Med henblik herpå anmoder den eksperterne om at underskrive en erklæring om, at der ingen interessekonflikt foreligger på tidspunktet for deres udnævnelse, og at de forpligter sig til at informere Kommissionen, hvis der skulle opstå en sådan under udførelsen af deres opgaver.

Artikel 12

Kontrakter og konsortieaftaler

1. Kommissionen indgår en kontrakt for hvert udvalgt forslag til indirekte aktioner. Denne kontrakt skal være i overensstemmelse med sjette rammeprogram og med denne forordning under hensyntagen til de forskellige instrumenters særlige karakter.

Kommissionen udarbejder efter at have rådført sig med berørte parter i medlemsstaterne og de associerede lande en standardkontrakt for at lette udformningen af kontrakter.

2. I kontrakten fastlægges alle deltagers rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med denne forordning, herunder navnlig nærmere bestemmelser om videnskabeligt, teknologisk og finansielt tilsyn med den indirekte aktion, om ajourføring af dens mål, ændring af konsortiets sammensætning, udbetaling af Fællesskabets finansieringstilskud og betingelser, der i givet fald skal være opfyldt, for at de nødvendige udgifter er tilskudsberettigede, samt regler om formidling og nyttiggørelse.

Den kontrakt, som indgås mellem Kommissionen og alle deltagerne i en indirekte aktion, træder i kraft, når Kommissionen og koordinatoren har undertegnet den. De øvrige deltagere, der er nævnt i kontrakten, tiltræder denne i overensstemmelse med bestemmelserne heri og har derefter de rettigheder og forpligtelser, der påhviler en deltager.

En ny deltager, der tilslutter sig en igangværende indirekte aktion, skal tiltræde kontrakten og har derefter de rettigheder og forpligtelser, der påhviler en deltager over for Fællesskabet.

3. For at sikre, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, skal kontrakterne indeholde passende sanktionsbestemmelser, som bl.a. defineret i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾.

4. Indgåelse af en kontrakt indskrænker ikke Kommissionens ret til at træffe en inddrivelsesbeslutning, der kan tvangsfuldbyrdes, jf. traktatens artikel 256, for at opnå tilbagebetaling af et skyldigt beløb fra en deltager. Inden Kommissionen træffer en sådan beslutning, anmoder den deltageren om inden for en bestemt frist at fremsætte sine bemærkninger.

5. Deltagerne i en indirekte aktion indgår en konsortieaftale, medmindre andet er anført i indkaldelsen af forslag. Kommissionen offentliggør ikke-bindende retningslinjer om punkter, der kan berøres i konsortieaftalen, som f.eks.:

- a) konsortiets interne organisation
- b) aftalen vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder
- c) bilæggelse af interne tvister vedrørende konsortieaftalen.

Med henblik herpå rådfører Kommissionen sig med berørte parter fra medlemsstaterne og de associerede lande.

Artikel 13

Gennemførelse af indirekte aktioner

1. Konsortiet gennemfører den indirekte aktion og træffer alle nødvendige og passende foranstaltninger med henblik herpå.

Fællesskabets finansieringstilskud udbetales til koordinatoren. Koordinatoren forvalter Fællesskabets tilskud med hensyn til dets fordeling mellem deltagere og aktiviteter efter kontrakten og de beslutninger, konsortiet træffer i overensstemmelse med de interne procedurer, der er fastlagt i konsortieaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

Deltagerne orienterer Kommissionen om alle forhold, herunder om ændring af konsortieaftalen, som måtte have indvirkninger på gennemførelsen af den indirekte aktion og Fællesskabets rettigheder.

2. Deltagerne er solidarisk ansvarlige for den tekniske gennemførelse af den indirekte aktion. Desuden hæfter de enkelte deltagere for anvendelsen af Fællesskabets finansieringstilskud i forhold til deres projektandel, dog maksimalt med et beløb svarende til de modtagne betalinger.

Misligholder en deltager kontrakten, og kan konsortiet ikke løse situationen, kan Kommissionen i sidste instans, og hvis alle andre muligheder er udtømt, gøre ansvar gældende over for deltagerne på følgende betingelser:

- a) Uafhængigt af de passende foranstaltninger, Kommissionen træffer over for den deltager, der har misligholdt kontrakten, kræver den af de øvrige deltagere, at de gennemfører den indirekte aktion.
- b) Er det ikke muligt at gennemføre den indirekte aktion, eller nægter de øvrige deltagere at efterkomme litra a), kan Kommissionen bringe kontrakten til ophør og kræve Fællesskabets finansieringstilskud tilbagebetalt. Kommissionen beregner det finansielle tab på grundlag af det allerede udførte arbejde og de opnåede resultater og fastsætter derved det beløb, der skal tilbagebetales.
- c) Af det skyldige beløb, der er beregnet i overensstemmelse med litra b), fordeles Kommissionen den del, som den misligholdende deltager hæfter for, blandt de øvrige deltagere på grundlag af de enkelte deltageres andel af de godkendte udgifter og op til det finansieringstilskud fra Fællesskabet, den enkelte deltager har modtaget.

Såfremt en deltager er en international organisation, et offentligt organ eller en retlig enhed, hvis deltagelse i den indirekte aktion garanteres af en medlemsstat eller et associeret land, hæfter denne deltager kun for sin egen gæld og hæfter ikke for andre deltageres gæld.

3. Stk. 2 gælder ikke for de indirekte aktioner, der gennemføres med instrumenter så som særlige forskningsprojekter for små og mellemstore virksomheder, aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet og, når dette er behørigt begrundet, specifikke støtteaktioner.

4. Koordinatoren fører regnskab på en sådan måde, at det til enhver tid kan fastslås, hvor stor en andel af fællesskabsmidlerne der er tildelt hver enkelt projektdeltager. Koordinatoren meddeler årligt Kommissionen disse oplysninger.

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 2, litra a) og b), i nærværende artikel. Dens medlemmers ansvar afgøres efter den lovgivning, i henhold til hvilken den fælles retlige enhed er oprettet.

Artikel 14

Fællesskabets finansieringstilskud

1. Fællesskabets finansieringstilskud kan inden for de grænser, der sættes af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling⁽¹⁾, antage følgende former i overensstemmelse med bilag III til sjette rammeprogram:

- a) Støtte til ekspertisenetværkene ydes som fast integrationsstilskud på grundlag af det fælles aktivitetsprogram. Tilskudsbeløbet beregnes under hensyntagen til graden af integration, det antal forskere, som alle deltagere agter at inddrage, og de særlige forhold i forbindelse med det pågældende forskningsområde og det fælles aktivitetsprogram. Tilskuddet anvendes til at supplere de ressourcer, som deltagerne anvender til at iværksætte deres fælles aktivitetsprogrammer.

Tilskuddet udbetales på grundlag af resultater som følge af den løbende gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram og på betingelse af, at udgifterne til gennemførelsen, som skal være attesteret af en ekstern revisor eller, for offentlige organers vedkommende, af en dertil bemyndiget offentlig ansat, overstiger selve tilskuddet.

- b) Hvad angår visse aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet og specifikke støtteaktioner, bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), kan støtten ydes som et fast beløb.
- c) Hvad angår integrerede projekter og de øvrige instrumenter, bortset fra dem, der er nævnt i litra a) og b), og bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), ydes støtten som et budgettilskud, der beregnes som en efter aktivitetstype varierende procentdel af budgettet, som deltagerne afsætter til gennemførelse af den indirekte aktion, og som er afpasset efter de enkelte deltageres udgiftsmodel.

De udgifter, der er behov for til at gennemføre den indirekte aktion, skal attesteres af en ekstern revisor eller, for offentlige organers vedkommende, af en dertil bemyndiget offentlig ansat.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

2. Tilskudsberettigede udgifter defineres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, første afsnit, og skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være faktiske, økonomisk forsvarlige og nødvendige for gennemførelsen af den indirekte aktion
- b) de skal fastsættes i overensstemmelse med den enkelte deltagers almindelige regnskabsprincipper
- c) de skal fremgå af deltagerens regnskaber eller i tilfælde af ressourcer, der stilles til rådighed af en tredjepart, jf. artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, i denne tredjeparts tilsvarende regnskabsmæssige dokumenter
- d) de må ikke omfatte indirekte skatter, afgifter eller renter, og de må ikke give anledning til fortjeneste.

Som undtagelse fra princippet om, at faktiske omkostninger skal lægges til grund, og efter aftale med deltagerne kan der i kontrakten fastsættes gennemsnitssatser for EF-finansieringstilskud pr. udgiftstype eller forud fastsatte beløb og et beløb pr. aktivitet, der ikke adskiller sig væsentligt fra de forventede udgifter.

3. Konsortiets administrationsudgifter godtgøres med indtil 100 % og omfatter også revisionsudgifter. I den forbindelse kan også de retlige enheder, der deltager i den indirekte aktion på grundlag af ekstraudgifter, gøre deres samlede administrationsudgifter gældende, hvis de kan redegøre herfor i enkeltheder. I kontrakterne fastlægges en maksimumssats for administrationsudgifterne i procent af finansieringstilskuddet fra Fællesskabet. Konsortiet afsætter en andel på højst 7 % til administrationsudgifter.

Artikel 15

Ændring af konsortiers sammensætning

1. Et konsortium kan på eget initiativ ændre sin sammensætning og navnlig optage nye retlige enheder, som bidrager til at gennemføre den indirekte aktion.

En deltagers udtræden berører ikke adgangsretten i henhold til artikel 26, stk. 2, og artikel 27, stk. 2.

Konsortiet skal underrette Kommissionen om enhver ændring i sin sammensætning, og denne kan gøre indsigelse indtil seks uger efter underretningen. Nye deltagere tiltræder kontrakten i overensstemmelse med betingelserne i artikel 12, stk. 2.

2. For ekspertisenetværk fastlægges det i det fælles aktivitetsprogram og for integrerede projekter i gennemførelsesplanen, hvilke ændringer i sammensætningen af konsortiet der forinden kræver offentliggørelse af en indkaldelse af ansøgninger.

Konsortiet offentliggør indkaldelsen og sikrer, at den formidles bredt via bestemte informationsmedier, herunder på sjette rammeprogramets internetsider, ved annoncering i fagpressen eller i brochurer og gennem de nationale kontaktpunkter, medlemsstaterne og de associerede lande har oprettet med henblik på information og støtte.

Konsortiet evaluerer ansøgningerne ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4 og 5, med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 11, stk. 2, litra b).

Efterfølgende ændringer af konsortiet skal følge proceduren i stk. 1, tredje afsnit.

Artikel 16

Supplerende finansieringstilskud

Kommissionen kan hæve Fællesskabets finansieringstilskud til en indirekte aktion under dennes gennemførelse for at udvide den til at omfatte nye aktiviteter, der kan medføre inddragelse af nye deltagere.

Dette gør den for så vidt angår de i artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra c), nævnte indirekte aktioner ved hjælp af indkaldelse af supplerende forslag, som Kommissionen offentliggør og formidler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, og som om nødvendigt kan begrænses til igangværende indirekte aktioner. Kommissionen evaluerer og udvælger sådanne forslag i overensstemmelse med artikel 10.

Artikel 17

Konsortiers aktiviteter til fordel for en tredjepart

Når et konsortium ifølge kontrakten skal gennemføre alle eller en del af sine aktiviteter til fordel for en tredjepart, sørger det for, at dette bekendtgøres på passende vis og i givet fald i overensstemmelse med kontrakten.

Konsortiet evaluerer og udvælger alle de anmodninger, som det modtager fra en tredjepart, efter principperne om gennemskuelighed, rimelighed og uvildighed samt i henhold til kontraktens bestemmelser.

Artikel 18

Videnskabeligt, teknologisk og finansielt tilsyn og revision

1. Kommissionen evaluerer periodisk de indirekte aktioner, som Fællesskabet yder tilskud til; de evalueres på grundlag af aktivitetsrapporter, der også omhandler gennemførelsen af planen for nyttiggørelse eller formidling af viden; deltagerne sender Kommissionen rapporterne som fastsat i kontrakten.

Under tilsynet med ekspertisenetværkene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistås Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udnævner efter bestemmelserne i artikel 11, stk. 2.

Kommissionen sikrer, at alle de oplysninger, den modtager, om forud eksisterende knowhow og om viden, der forventes eller er erhvervet i forbindelse med en indirekte aktion, behandles fortroligt.

2. I overensstemmelse med kontrakten træffer Kommissionen alle foranstaltninger, der kan medvirke til at realisere målene for den indirekte aktion; den tager herunder hensyn til Fællesskabets finansielle interesser, som kan indebære, at den om nødvendigt justerer Fællesskabets finansieringstilskud eller afbryder en indirekte aktion ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser eller misligholdelse af kontrakten.

3. Kommissionen, eller en bemyndiget repræsentant for denne, har ret til at foretage videnskabelig, teknologisk og finansiell revision hos deltagerne for at forvisse sig om, at en indirekte aktion gennemføres eller er blevet gennemført som erklæret af deltagerne og under overholdelse af kontrakten.

Det skal fremgå af kontrakten, på hvilke betingelser deltagerne kan gøre indsigelse mod, at Kommissionens bemyndigede repræsentanter foretager en teknologisk revision af nyttiggørelsen og formidlingen af viden.

4. I medfør af traktatens artikel 248, stk. 2, kan Revisionsretten efterprøve, hvordan Fællesskabets finansieringstilskud anvendes.

Artikel 19

Tilrådighedsstillelse af oplysninger for medlemsstaterne og associerede lande

Kommissionen stiller efter anmodning nyttige oplysninger om viden, der hidrører fra arbejde, som er udført i forbindelse med en indirekte aktion, til rådighed for enhver medlemsstat eller ethvert associeret land, forudsat at disse oplysninger er relevante i forhold til almenhedens interesse, medmindre deltagerne på passende måde godtgør, at dette ikke bør ske.

Tilrådighedsstillelse af oplysninger for medlemsstaterne og associerede lande kan under ingen omstændigheder indebære overdragelse af deltagernes og Kommissionens rettigheder og forpligtelser i henhold til artikel 21-28 til de medlemsstater og associerede lande, der modtager disse oplysninger.

Medmindre sådanne generelle oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden eller stilles til rådighed af deltagerne eller

er blevet formidlet uden begrænsninger med hensyn til fortrolighed, er medlemsstaterne og de associerede lande underlagt Kommissionens fortrolighedspligt i henhold til denne forordning.

Artikel 20

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Kommissionen sikrer, at Fællesskabets finansielle interesser under gennemførelsen af indirekte aktioner beskyttes ved effektiv kontrol og ved præventive foranstaltninger samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have afskrækkende virkning som fastsat i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽²⁾.

KAPITEL III

REGLER FOR FORMIDLING OG NYTTIGGØRELSE

Artikel 21

Ejendomsret til viden

1. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i direkte aktioner, tilhører Fællesskabet.

2. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i indirekte aktioner i henhold til artikel 9, stk. 2, litra b) og d), tilhører Fællesskabet. Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i andre indirekte aktioner, tilhører de deltagere, som har udført det arbejde, der har resulteret i den pågældende viden.

3. Hvis den i stk. 2 omhandlede viden er et resultat af flere deltageres fælles arbejde og deres respektive andel i arbejdet ikke kan fastslås, ejes denne viden af disse deltagere i fællesskab. Fordelingen og vilkårene for udøvelse af ejendomsretten aftales af deltagerne indbyrdes i overensstemmelse med denne forordnings og kontraktens bestemmelser.

4. Viden, der er et resultat af arbejde som led i projekter for kooperativ eller kollektiv forskning, ejes i fællesskab af de små og mellemstore virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, som især i konsortieaftalen fastlægger fordelingen og vilkårene for udøvelse af ejendomsretten i overensstemmelse med denne forordnings og kontraktens bestemmelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

5. Kan personer, der er ansat af en deltager, gøre rettigheder til viden gældende, træffer deltageren foranstaltninger eller indgår aftaler, der sikrer, at disse rettigheder kan udøves på en måde, som er forenelig med deltagerens forpligtelser i henhold til denne forordning og kontrakten.

6. En deltager, der overdrager ejendomsretten til viden til tredjeparter, træffer foranstaltninger eller indgår aftaler, der sikrer, at deltagerens forpligtelser, navnlig med hensyn til indrømmelse af adgangsret, formidling af nyttiggørelse af denne viden, i henhold til denne forordning og kontrakten overtages af rettighedsmodtageren. Så længe deltageren har pligt til at give adgangsret, skal han forhåndsorientere Kommissionen og de andre deltagere i samme indirekte aktion om den påtænkte overdragelse og om, hvem tredjeparten er.

Kommissionen eller andre deltagere i den indirekte aktion kan inden for 30 dage efter meddelelsen modsætte sig en sådan overdragelse af ejendomsret. Kommissionen kan modsætte sig enhver overdragelse af ejendomsret til tredjepart, navnlig til en tredjepart, der ikke er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, hvis overdragelse ikke er forenelig med målet om at fremme en dynamisk, videnbaseret europæisk økonomisk konkurrenceevne eller med etiske principper. De øvrige deltagere kan modsætte sig enhver form for overdragelse af ejendomsret, hvis det skader deres adgangsret.

Artikel 22

Beskyttelse af viden

1. Ejeren af viden skal, når denne viden kan anvendes erhvervsmæssigt, sikre en passende og effektiv beskyttelse af denne viden i overensstemmelse med gældende lovgivning, kontrakten og konsortieaftalen og under behørig hensyntagen til de berørte deltageres berettigede interesser.

2. Anser Kommissionen det for nødvendigt at beskytte viden i et bestemt land i en situation, hvor der ikke er ansøgt om en sådan beskyttelse, eller hvor der er givet afkald på beskyttelse, kan den tage skridt til beskyttelse efter aftale med den berørte deltager. I så fald overtager Kommissionen, for så vidt angår det pågældende land, deltagerens forpligtelser vedrørende indrømmelse af adgangsret. Deltageren kan kun afvise dette, hvis han kan påvise, at det alvorligt vil skade hans berettigede interesser.

3. En deltager kan offentliggøre eller tillade offentliggørelse af data om viden, som han ejer, eller viden, der erhverves under arbejde inden for rammerne af kooperative eller kollektive forskningsprojekter, på et hvilket som helst medium, hvis dette ikke svækker beskyttelsen af denne viden. Kommissionen og de andre deltagere i samme indirekte aktion skal skriftligt forhåndsorienteres om enhver påtænkt offentliggørelse. En kopi af sådanne data stilles efter anmodning til rådighed for dem inden 30 dage efter fremsendelsen af anmodningen. Kommissionen og de andre deltagere kan modsætte sig offentliggørelsen inden for 30 dage efter modtagelsen af dataene, hvis de finder, at den vil skade beskyttelsen af deres viden.

Artikel 23

Nyttiggørelse og formidling af viden

1. Deltagerne og Fællesskabet skal i overensstemmelse med de berørte deltageres interesser nyttiggøre eller sørge for nyttiggørelse af viden, der hidrører fra direkte eller indirekte aktioner, og som de har ejendomsretten til. Deltagerne skal fastsætte detaljerede og kontrollerbare vilkår for nyttiggørelse i overensstemmelse med denne forordning og kontrakten.

2. Hvis formidling af viden ikke er til skade for beskyttelsen eller nyttiggørelsen heraf, skal deltagerne sørge for, at den formidles inden en frist fastlagt af Fællesskabet. Forsømmer deltagerne denne pligt, varetager Kommissionen selv formidlingen. Der tages i denne forbindelse særligt hensyn til:

- a) behovet for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder
- b) fordelene ved hurtig formidling, f.eks. med det formål at undgå overlappende forskningsarbejde og at skabe synergi mellem indirekte aktioner
- c) behovet for fortrolighed
- d) deltagernes berettigede interesser.

Artikel 24

Tilrådgørelse af viden fra direkte aktioner

Viden, der hidrører fra arbejde udført som led i direkte aktioner, kan stilles til rådighed for en enkelt eller flere interesserede retlige enheder, især dem, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, hvis de pågældende retlige enheder påtager sig at nyttiggøre den pågældende viden eller sørge for, at den nyttiggøres. Viden stilles til rådighed på passende betingelser, der fastlægges og offentliggøres af Kommissionen, bl.a. med hensyn til betaling af gebyrer.

Artikel 25

Principper for adgangsret inden for indirekte aktioner

1. Adgangsret i henhold til artikel 26 og 27 gives efter skriftlig anmodning. Indrømmelse af adgangsret kan gøres betinget af, at der indgås særlige aftaler, som sikrer, at denne ret kun anvendes til det aftalte formål, og at passende fortrolighedsregler overholdes. Deltagerne kan desuden indgå andre aftaler, navnlig med det formål at indrømme en mere vidtgående eller gunstigere adgangsret, herunder adgangsret for tredjepart, navnlig for virksomheder, med tilknytning til deltagerne, eller at specificere betingelserne for adgangsret nærmere uden at begrænse den. Sådanne aftaler skal være i overensstemmelse med gældende konkurrenceregler.

Kommissionen kan modsætte sig indrømmelse af adgangsrret til tredjepart, navnlig til en tredjepart, der ikke er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, hvis en sådan indrømmelse ikke er forenelig med målet om at fremme en dynamisk, videnbaseret europæisk økonomis konkurrenceevne eller med etiske principper.

2. Der gives adgangsrret til forud eksisterende knowhow, hvis den pågældende deltager har ret til at gøre det.

3. En deltager kan udtrykkeligt udelukke nærmere bestemt forud eksisterende knowhow fra forpligtelsen til at indrømme adgangsrret; det skal ske i en skriftlig aftale indgået mellem deltagerne, før den pågældende deltager underskriver kontrakten, eller før en ny deltager indtræder i den pågældende indirekte aktion. De andre deltagere kan kun nægte at give deres samtykke til en sådan udelukkelse, hvis de kan påvise, at det alvorligt vil skade gennemførelsen af den indirekte aktion eller deres berettigede interesser.

4. Adgangsrret indebærer ikke nogen ret til at give underlicenser uden samtykke fra den deltager, der har indrømmet adgangsrretten.

Artikel 26

Adgangsrret med henblik på gennemførelse af indirekte aktioner

1. Deltagere i samme indirekte aktion har adgangsrret til viden, der hidrører fra arbejde udført som led i den indirekte aktion og til forud eksisterende knowhow, hvis denne viden eller forud eksisterende knowhow er nødvendig, for at de kan udføre deres del af arbejdet som led i denne indirekte aktion. Adgangsrret til viden gives royaltifrit. Adgangsrret til forud eksisterende knowhow gives også royaltifrit, medmindre andet er aftalt før underskrivelsen af kontrakten.

2. Selv om en deltager udtræder af en indirekte aktion, har han fortsat pligt til at give de andre deltagere i samme indirekte aktion adgangsrret i henhold til stk. 1, så længe den indirekte

aktion ikke er afsluttet, medmindre fortsat adgangsrret strider mod den pågældende deltagers berettigede interesser.

Artikel 27

Adgangsrret med henblik på nyttiggørelse

1. Deltagere i samme indirekte aktion har adgangsrret til viden, der hidrører fra arbejde udført som led i den indirekte aktion og til forud eksisterende knowhow, hvis denne viden eller forud eksisterende knowhow er nødvendig for at nyttiggøre deres egen viden. Adgangsrret til viden gives royaltifrit, medmindre andet er aftalt før underskrivelsen af kontrakten. Adgangsrret til forud eksisterende knowhow gives på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår.

2. Med forbehold af deltagernes berettigede interesser kan der kræves adgangsrret på de vilkår, der er fastlagt i stk. 1, i op til to år efter den indirekte aktions afslutning; udtræder en deltager tidligere, løber denne frist fra udtrædelsestidspunktet; der kan fastsættes en længere frist.

Artikel 28

Uforenelige eller begrænsende forpligtelser

1. Deltagerne må ikke indgå forpligtelser, der er uforenelige med de i denne forordning fastsatte forpligtelser.

2. Deltagere i samme indirekte aktion underrettes hurtigst muligt af en deltager, der skal give adgangsrret, alt efter omstændighederne om begrænsninger i indrømmelsen af adgangsrret til forud eksisterende knowhow, forpligtelser til at indrømme rettigheder til den pågældende viden eller enhver begrænsning, som kan påvirke indrømmelsen af adgangsrret væsentligt.

Artikel 29

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand

RÅDETS FORORDNING (EURATOM) Nr. 2322/2002

af 5. november 2002

om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af sjette rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2002-2006)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det sjette rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) inden for forskning og uddannelse på det nukleare område, som også bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002-2006) (»sjette rammeprogram«), blev vedtaget ved Rådets afgørelse 2002/668/Euratom ⁽⁴⁾. Betingelserne for finansieringstilskud fra Fællesskabet bør suppleres med andre bestemmelser, der skal fastsættes i henhold til traktatens artikel 7.

(2) Disse bestemmelser bør indgå i en sammenhængende og gennemskuelig ramme, hvor der fuldt ud tages hensyn til målsætningerne for og karakteristika ved de instrumenter, der er fastlagt i bilag III til særprogrammet (Euratom) for forskning og uddannelse inden for atomenergi, vedtaget ved Rådets beslutning 2002/837/Euratom ⁽⁵⁾, for at sikre den mest effektive gennemførelse.

(3) Reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse bør tage hensyn til karakteren af forskningsaktiviteter (herunder demonstrationsaktiviteter) og uddannelsesaktiviteter på atomenergiområdet. De kan desuden være forskellige alt efter, om deltagerne er hjemmehørende i medlemsstater, associerede kandidatlande, andre associerede lande eller tredjelande, og efter deltagerens juridiske form, dvs. om det drejer sig om nationale organisationer, internationale organisationer af europæisk interesse, andre internationale organisationer eller sammenslutninger af deltagere.

(4) I overensstemmelse med sjette rammeprogram bør der under hensyn til målene for internationalt samarbejde som bl.a. omhandlet i traktatens artikel 101 åbnes mulighed for at tredjelandes retlige enheder kan deltage.

(5) Internationale organisationer, der har til opgave at udbygge samarbejdet på forskningsområdet i Europa, og som navnlig består af medlemsstater og associerede lande, bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum, bør tilskyndes til at deltage i sjette rammeprogram.

(6) Aktiviteter under sjette rammeprogram bør udføres under overholdelse af etiske principper, herunder de principper, der er afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og det bør samtidig tilstræbes, at oplysningen af og dialogen med offentligheden forbedres, og at kvinderne kommer til at spille en større rolle i forskningen.

(7) Det Fælles Forskningscenter deltager i indirekte aktioner inden for forskning og teknologisk udvikling på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat.

(8) Aktiviteter under sjette rammeprogram bør gennemføres i overensstemmelse med Fællesskabets finansielle interesser og sikre, at de beskyttes. Kommissionens ansvar for gennemførelsen af rammeprogrammet og dets særprogrammer omfatter også hermed forbundne finansielle aspekter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter i forskning udført under gennemførelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskabs sjette rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område, og som også bidrager til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002-2006) (i det følgende benævnt »sjette rammeprogram«).

⁽¹⁾ EFT C 103 E af 30.4.2002, s. 331.

⁽²⁾ Udtalelse af 3.7.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse af 17.7.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 232 af 29.8.2002, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT L 294 af 29.10.2002, s. 74.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »FTUU-aktivitet«: en aktivitet inden for forskning og teknologisk udvikling, herunder en demonstrationsaktivitet, samt uddannelsesaktiviteter som beskrevet i bilag I og III til sjette rammeprogram
- 2) »direkte aktion«: en FTUU-aktivitet, som Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt FFC) udfører for at varetage de opgaver, det har fået tildelt i sjette rammeprogram
- 3) »indirekte aktion«: en FTUU-aktivitet, der udføres af en eller flere deltagere ved brug af et af instrumenterne under sjette rammeprogram
- 4) »instrumenter«: Fællesskabets indirekte interventionsmåder som fastsat i bilag III til særprogrammet (Euratom) for forskning og uddannelse inden for atomenergi
- 5) »kontrakt«: en aftale mellem Fællesskabet og deltagerne om tilskud til gennemførelse af en indirekte aktion, som etablerer rettigheder og pligter i forholdet mellem Fællesskabet og deltagerne på den ene side og mellem deltagerne i den indirekte aktion på den anden side
- 6) »konsortieaftale«: en aftale, som indgås mellem deltagerne i en indirekte aktion med henblik på gennemførelse heraf. Deltagernes forpligtelser over for Fællesskabet og hinanden i henhold til denne forordning og kontrakten berøres ikke heraf
- 7) »deltager«: en retlig enhed, der medvirker i en indirekte aktion og har rettigheder og pligter over for Fællesskabet i henhold til denne forordning eller kontrakten
- 8) »retlig enhed«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, der er oprettet i overensstemmelse med den for dens hjemsted gældende nationale ret, fællesskabsretten eller folkeretten, og som har status som retssubjekt og i eget navn kan påtage sig forpligtelser og erhverve rettigheder
- 9) »konsortium«: samtlige deltagere i samme indirekte aktion
- 10) »koordinator«: en deltager, der er udpeget af deltagerne i den samme indirekte aktion og godkendt af Kommissionen, og som har særlige yderligere forpligtelser i henhold til denne forordning og kontrakten
- 11) »international organisation«: en retlig enhed, der er fremkommet ved en anden sammenslutning af stater end Fællesskabet, er oprettet ved en traktat eller en tilsvarende akt, har fælles organer og efter folkeretten har status som selvstændig juridisk person, der er forskellig fra dens medlemslande
- 12) »international organisation af europæisk interesse«: en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er EF-medlemsstater eller associerede lande, og hvis hovedformål er at fremme europæisk videnskabeligt og teknologisk samarbejde
- 13) »associeret kandidatland«: et associeret land, som Fællesskabet har anerkendt som kandidat til tiltrædelse af Den Europæiske Union
- 14) »associeret land«: et land, der er part i en international aftale indgået med Det Europæiske Atomenergifællesskab, i henhold til eller på grundlag af hvilken den bidrager finansielt til en del af eller hele sjette rammeprogram
- 15) »tredjeland«: en stat, som hverken er en medlemsstat eller et associeret land
- 16) »europæisk økonomisk firmagrube«: enhver retlig enhed, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 ⁽¹⁾
- 17) »budget«: et finansielt overslag over de fornødne ressourcer og udgifter til gennemførelse af en indirekte aktion
- 18) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse eller misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en retlig enheds handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af denne, ved afholdelse af en uretmæssig udgift
- 19) »forud eksisterende knowhow«: informationer, som deltagerne allerede var i besiddelse af før kontraktens indgåelse, eller som de erhverver sideløbende med kontraktens opfyldelse, samt ophavsrettigheder eller andre rettigheder, der knytter sig til eller følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre tilsvarende former for beskyttelse af sådanne informationer
- 20) »viden«: resultater, herunder informationer, uanset om disse kan beskyttes, der fremkommer ved gennemførelse af direkte eller indirekte aktioner, samt ophavsrettigheder eller de til disse resultater knyttede rettigheder, der følger af ansøgning om eller udstedelse af patenter, registrering af mønstre, modeller eller plantemateriale, udstedelse af supplerende certifikater eller andre tilsvarende former for beskyttelse

⁽¹⁾ EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1.

- 21) »formidling«: offentliggørelse af viden med alle andre egnede midler end den offentliggørelse, som formaliteterne i forbindelse med beskyttelse af den pågældende viden indebærer
- 22) »nyttiggørelse«: direkte eller indirekte anvendelse af viden i forskning eller til at udvikle, skabe og markedsføre et produkt eller en proces eller til at skabe og udbyde en tjeneste
- 23) »arbejdsprogram«: en plan udarbejdet af Kommissionen til gennemførelse af et særprogram
- 24) »fælles aktivitetsprogram«: aktioner, der udføres af deltagerne, og som kræves til gennemførelse af et ekspertisenet
- 25) »gennemførelsesplan«: alle aktioner, der udføres af deltagerne i et integreret projekt
- 26) »offentligt organ«: et organ i den offentlige sektor eller en privatretlig enhed med en public service-forpligtelse, som frembyder tilstrækkelige finansielle garantier.

Artikel 3

Uafhængighed

1. To retlige enheder betragtes i denne forordning som indbyrdes uafhængige, når der ikke foreligger noget afhængighedsforhold mellem dem. Der foreligger et afhængighedsforhold, når den ene retlige enhed direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over for den anden, eller den ene retlige enhed er omfattet af samme direkte eller indirekte bestemmende indflydelse som den anden. Bestemmende indflydelse kan blandt andet skyldes:

- a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller deltagere
- b) direkte eller indirekte besiddelse, faktisk eller retligt, af beslutningskompetencen i en retlig enhed.

2. Den omstændighed, at offentlige holdingselskaber, institutionelle investorer eller venturekapitalselskaber og -fonde direkte eller indirekte besidder mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i en retlig enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller deltagere, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

3. Den omstændighed, at det samme offentlige organ har ejendomsret til eller fører tilsyn med flere retlige enheder, bevirker ikke i sig selv, at der foreligger et afhængighedsforhold.

KAPITEL II

DELTAGELSE I INDIREKTE AKTIONER

Artikel 4

Anvendelsesområde og generelle principper

1. De regler, der fastsættes i dette kapitel, gælder for retlige enheders deltagelse i indirekte aktioner. De gælder med forbehold af de særlige regler for FTUU-aktiviteter i forbindelse med det udvalgte forskningstema »forskning inden for fusionsenergi« i særprogrammet (Euratom) for forskning og uddannelse inden for atomenergi, jf. kapitel III.

2. Retlige enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan modtage finansieringstilskud fra Fællesskabet, jf. dog artikel 6 og 7.

3. Retlige enheder etableret i associerede lande kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og pligter som disse, jf. dog artikel 5.

4. FFC kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med en retlig enhed etableret i en medlemsstat og med samme rettigheder og pligter som denne.

5. Internationale organisationer af europæisk interesse kan i overensstemmelse med deres hjemstedsaftale deltage i indirekte aktioner på lige fod med retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat, og med samme rettigheder og forpligtelser som disse.

6. I arbejdsprogrammerne kan der fastsættes nærmere regler om og begrænsninger i retlige enheders deltagelse i indirekte aktioner afhængigt af deres aktiviteter og type og under hensyn til de særlige mål i sjette rammeprogram.

Artikel 5

Mindsteantal af deltagere og deres etableringssted

1. I arbejdsprogrammet fastsættes der afhængigt af instrumentets karakter og FTUU-aktivitetens målsætninger et mindsteantal deltagere, som kræves til en indirekte aktion, og deltagernes etableringssted.

2. For så vidt angår ekspertisenet og integrerede projekter må mindsteantallet af deltagere ikke være under tre indbyrdes uafhængige retlige enheder etableret i tre forskellige medlemsstater eller associerede lande, hvoraf mindst to skal være medlemsstater eller associerede kandidatlande.

3. Specifikke støtteaktioner og aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet, bortset fra forskeruddannelsesnet, kan gennemføres af én retlig enhed.

Hvis der i arbejdsprogrammet fastsættes et mindsteantal, der er større end eller lig med to retlige enheder etableret i lige så mange medlemsstater eller associerede lande, skal dette antal fastsættes efter betingelserne i stk. 4.

4. For så vidt angår andre instrumenter end dem, der er omhandlet i stk. 2 og 3, må deltageres mindsteantal ikke være mindre end to uafhængige retlige enheder etableret i to forskellige medlemsstater eller associerede lande, hvoraf mindst én skal være en medlemsstat eller et associeret kandidatland.

5. Europæiske økonomiske firmagrupper eller retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land i henhold til den pågældende stats nationale lovgivning og består af indbyrdes uafhængige retlige enheder, der opfylder betingelserne i denne forordning, kan være eneste deltager i en indirekte aktion, forudsat at de er sammensat således, at de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1-4, er opfyldt.

Artikel 6

Deltagelse af retlige enheder fra tredjelande

1. Med forbehold af andre restriktioner, der kan være specificeret i arbejdsprogrammet for særprogrammet, kan ud over det mindsteantal af deltagere, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, enhver retlig enhed etableret i et tredjeland deltage i FTUU-aktiviteter, hvis der er åbnet mulighed for en sådan deltagelse i forbindelse med en FTUU-aktivitet, eller hvis den er nødvendig for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

2. Retlige enheder etableret i et tredjeland kan modtage finansieringsstøtte fra Fællesskabet, hvis der er åbnet mulighed herfor i forbindelse med en FTUU-aktivitet, eller hvis det er afgørende for gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

Artikel 7

Internationale organisationers deltagelse

Andre internationale organisationer end internationale organisationer af europæisk interesse, jf. artikel 4, stk. 5, kan deltage i FTUU-aktiviteter på de betingelser, der er fastsat i artikel 6.

Artikel 8

Betingelser vedrørende teknisk kompetence og ressourcer

1. Deltagerne skal råde over den viden og tekniske kompetence, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende indirekte aktion.

2. Ved indgivelsen af forslag skal deltagerne i det mindste potentielt råde over de ressourcer, der er nødvendige for

gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion, og deltagerne skal kunne angive oprindelsen af de midler, der stilles til deres rådighed af en tredjepart, herunder offentlige myndigheder.

Efterhånden som arbejdet skrider frem, skal deltagerne råde over de fornødne ressourcer i det omfang og på det tidspunkt, der er nødvendigt for, at den pågældende indirekte aktion kan gennemføres.

De fornødne ressourcer til gennemførelsen af en indirekte aktion omfatter menneskelige ressourcer, infrastruktur, finansielle ressourcer og efter omstændighederne immaterielle formuegenstande samt andre ressourcer, der stilles til deres rådighed af en tredjepart på grundlag af en forud indgået forpligtelse.

Artikel 9

Indgivelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner indgives på grundlag af betingelserne fastsat i indkaldelser af forslag. Disse betingelser fremgår af arbejdsprogrammerne.

Indkaldelser af forslag kan omfatte en evalueringsprocedure i to faser. I så fald anmodes de pågældende forslagsstillere om — efter en positiv evaluering af et skitseret forslag i første fase — at fremsætte et fuldstændigt forslag i anden fase.

2. Stk. 1 gælder ikke for:

- a) specifikke støtteaktioner med hensyn til aktiviteter, der udføres af de retlige enheder, som udpeges i arbejdsprogrammerne
- b) specifikke støtteaktioner, der består af køb af en vare eller tjenesteydelse efter reglerne for offentlige indkøbs- og tjenesteydelsesaftaler
- c) specifikke støtteaktioner, som under hensyn til deres særlige kendetegn og nytte i forhold til målene og det videnskabelige og teknologiske indhold i særprogrammet kan gøres til genstand for tilskudsansøgninger til Kommissionen, hvis denne mulighed er åbnet i arbejdsprogrammet for særprogrammet, og hvis ansøgningen ikke falder ind under et område, der er omfattet af en offentlig indkaldelse af forslag
- d) specifikke støtteaktioner, der er omfattet af artikel 11.

3. Kommissionen kan udsende indkaldelser af interessetilkendegivelser for lettere at kunne indkredse målsætninger og behov, som kan indgå i arbejdsprogrammerne og i indkaldelserne af forslag. Dette foregriber dog ikke eventuelle senere beslutninger truffet af Kommissionen vedrørende evaluering og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner.

4. Indkaldelser af interessetilkendegivelser og af forslag offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og gives så stor offentlig omtale som muligt, navnlig ved brug af sjette rammeprogramms internetsider samt gennem særlige informationskanaler, som f.eks. nationale kontaktpunkter, der er oprettet af medlemsstaterne og de associerede lande.

Artikel 10

Evaluering og udvælgelse af forslag til indirekte aktioner

1. Forslag til indirekte aktioner som nævnt i artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra c), evalueres i givet fald på grundlag af følgende kriterier:

- a) forslagernes videnskabelige og teknologiske kvalitet samt innovationsgraden
- b) forslagsstillernes evne til at gennemføre den indirekte aktion med positivt resultat og sikre en effektiv styring heraf, bedømt efter ressourcer og kompetence, herunder de organisatoriske metoder, deltagerne planlægger at anvende
- c) forslagernes relevans for særprogrammets mål
- d) europæisk merværdi, forslagernes mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og deres bidrag til Fællesskabets politikker
- e) kvaliteten i planen for nyttiggørelse og formidling af viden, forslagernes mulighed for at fremme innovation samt klare planer for forvaltning af intellektuel ejendomsret.

2. Ved anvendelsen af stk. 1, litra d), tages der også hensyn til følgende kriterier:

- a) for ekspertisenettens vedkommende vurderes omfanget og intensiteten af den planlagte integrationsindsats og nettens evne til at fremme ekspertise i en bredere sammenhæng end blot blandt det enkelte nets medlemmer samt udsigterne til en varig integration af nettens forskningskapacitet og ressourcer ud over den periode, hvor der ydes finansierings-tilskud fra Fællesskabet
- b) for de integrerede projekters vedkommende vurderes det, om ambitionerne i målsætningerne og omfanget af de ressourcer, der afsættes, muliggør væsentlige bidrag til en styrket konkurrenceevne eller til løsning af samfundsproblemer
- c) for de integrerede infrastrukturinitiativers vedkommende vurderes udsigterne for initiativets langtidsholdbarhed ud over den periode, hvor der ydes finansierings-tilskud fra Fællesskabet.

3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 kan der også tages hensyn til følgende kriterier:

- a) synergi med uddannelsessystemet på alle niveauer
- b) vilje og evne til at samarbejde med aktører uden for forskningsmiljøet og med den brede offentlighed, fremme af bevidstgørelse og udbredelse af viden om og undersøgelse af de videre samfundsmæssige konsekvenser af det foreslåede arbejde
- c) aktiviteter til fremme af kvinders rolle inden for forskning.

4. I forslagsindkaldelserne fastlægges det på grundlag af de anvendte instrumenters karakter eller målene for FTUU-aktiviteten, hvordan de i stk. 1 nævnte kriterier skal anvendes af Kommissionen.

Disse kriterier og de i stk. 2 og 3 omhandlede kriterier kan præciseres og suppleres i arbejdsprogrammerne, især for at tage hensyn til, at forslagene til indirekte aktioner bidrager til at forbedre oplysningen af og dialogen med offentligheden og til at fremme af SMV's konkurrenceevne.

5. Et forslag til indirekte aktioner, der strider mod grundlæggende etiske principper, eller som ikke opfylder betingelserne i arbejdsprogrammet eller forslagsindkaldelsen, udvælges ikke. Et sådant forslag kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen.

Deltagere, der har begået uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af en indirekte aktion, kan når som helst udelukkes fra evalueringen og udvælgelsen, idet der tages behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet.

6. Kommissionen evaluerer forslagene med hjælp fra uafhængige eksperter, der udnævnes i overensstemmelse med artikel 11. I forbindelse med visse specifikke støtteaktioner, især dem, som er anført i artikel 9, stk. 2, udnævnes der kun uafhængige eksperter, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt. Kommissionen offentliggør listen over de udvalgte eksperter.

Kommissionen behandler alle forslag til indirekte aktioner fortroligt. Den sikrer, at fortrolighedsprincippet opretholdes i alle procedurer, og at de uafhængige eksperter er forpligtet til at overholde dette.

Medmindre andet er fastsat i indkaldelsen af forslag, er evalueringen af forslagene ikke anonym.

7. Forslag til indirekte aktioner udvælges på grundlag af evalueringsresultaterne og under hensyntagen til de fællesskabsmidler, der er til rådighed. Kommissionen vedtager og offentliggør retningslinjer, der indeholder detaljerede bestemmelser om evaluerings- og udvælgelsesprocedurerne.

Artikel 11

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter til at bistå med de evalueringer, der skal foretages i henhold til sjette rammeprogram og særprogrammerne, samt den bistand, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, og artikel 18, stk. 1, andet afsnit.

Derudover kan den nedsætte uafhængige ekspertgrupper, som skal rådgive den om gennemførelsen af Fællesskabets forskningspolitik.

2. Kommissionen udnævner de uafhængige eksperter efter en af følgende procedurer:

- a) Som uafhængige eksperter til at foretage de evalueringer, der er omhandlet i artikel 5 og 6 i sjette rammeprogram og i særprogrammets artikel 7, stk. 2, udnævner Kommissionen særligt fremtrædende forskere, erhvervsfolk eller politikere med betydelig erfaring inden for forskning, forskningspolitik eller forvaltning af nationale eller internationale forskningsprogrammer.
- b) Som uafhængige eksperter, der skal bistå med at evaluere forslag til ekspertisenet og integrerede projekter og med at følge de udvalgte og iværksatte projekter, udnævner Kommissionen forskere, erhvervsfolk og/eller personer med erfaring inden for innovation, som ligeledes har det højeste niveau af viden og internationalt anses for autoriteter inden for det relevante fagområde.
- c) Som uafhængige eksperter ved oprettelse af de grupper, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit, udnævner Kommissionen fagfolk anerkendt for deres viden, kompetence og eksperterfaring på det område eller i de spørgsmål, som arbejdet vedrører.
- d) I andre tilfælde end dem, der er omfattet af litra a), b) og c) udnævner Kommissionen, med det formål at sikre en afbalanceret inddragelse af forskningens forskellige aktører, uafhængige eksperter med relevant kompetence og viden på de områder, hvor de får stillet opgaver. Med henblik på disse udnævnelser indkalder Kommissionen ansøgninger enten fra enkeltpersoner eller ved henvendelse til forskningsinstitutioner for at etablere lister over egnede personer; hvis den anser det for formålstjenligt, kan den også vælge enhver person, der har den nødvendige kompetence uden at være opført på disse lister.

3. Når Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, sikrer den sig, at disse ikke stilles over for en interessekonflikt i forbindelse med det emne, de skal udtale sig om. Med henblik herpå anmoder den eksperterne om at underskrive en erklæring om, at der ingen interessekonflikt foreligger på tidspunktet for deres udnævnelse, og at de forpligter sig til at informere

Kommissionen, hvis der skulle opstå en sådan under udførelsen af deres opgaver.

Artikel 12

Kontrakter og konsortieaftaler

1. Kommissionen indgår en kontrakt for hvert udvalgt forslag til indirekte aktioner. Denne kontrakt skal være i overensstemmelse med sjette rammeprogram og med denne forordning under hensyntagen til de forskellige instrumenters særlige karakterer.

Kommissionen udarbejder efter at have rådført sig med berørte parter i medlemsstaterne og de associerede lande en standardkontrakt for at lette udformningen af kontrakter.

2. I kontrakten fastlægges deltagerens rettigheder og pligter i overensstemmelse med denne forordning, herunder navnlig nærmere bestemmelser om videnskabeligt, teknologisk og finansielt tilsyn med den indirekte aktion, om ajourføring af dens mål, om ændring af konsortiets sammensætning, om udbetaling af Fællesskabets finansieringstilskud og betingelser, der i givet fald skal være opfyldt, for at de nødvendige udgifter er tilskudsberettigede.

I kontrakten fastsættes regler om formidling og nyttiggørelse af viden og resultater i overensstemmelse med traktatens afsnit II, kapitel 2.

Den kontrakt, som indgås mellem Kommissionen og alle deltagerne i en indirekte aktion, træder i kraft, når Kommissionen og koordinatoren har undertegnet den. De øvrige deltagere, der er nævnt i kontrakten, tiltræder denne i overensstemmelse med bestemmelserne heri og har derefter de rettigheder og forpligtelser, der påhviler en deltager.

En ny deltager, der tilslutter sig en igangværende indirekte aktion, skal tiltræde kontrakten og har derefter de rettigheder og forpligtelser, der påhviler en deltager over for Fællesskabet.

3. For at sikre, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, skal kontrakterne indeholde passende sanktionsbestemmelser, som bl.a. defineret i Rådets forordning (EF,Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽¹⁾.

4. Deltagerne i en indirekte aktion skal indgå en konsortieaftale, medmindre andet er anført i indkaldelsen af forslag. Kommissionen offentliggør ikke-bindende retningslinjer om punkter, der kan berøres i konsortieaftalen, som f.eks.:

- a) konsortiets interne organisation
- b) aftaler vedrørende intellektuel ejendomsret
- c) bilæggelse af interne tvister vedrørende konsortieaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

Med henblik herpå rådfører Kommissionen sig med berørte parter fra medlemsstaterne og de associerede lande.

Artikel 13

Gennemførelse af indirekte aktioner

1. Konsortiet gennemfører den indirekte aktion og træffer alle nødvendige og passende foranstaltninger med henblik herpå.

Fællesskabets finansieringstilskud udbetales til koordinatoren. Koordinatoren forvalter Fællesskabets tilskud med hensyn til dets fordeling mellem deltagere og aktiviteter efter kontrakten og de beslutninger, konsortiet træffer i overensstemmelse med de interne procedurer, der er fastlagt i konsortieaftalen.

Deltagerne orienterer Kommissionen om alle forhold, herunder om ændring af konsortieaftalen, som måtte have indvirkninger på gennemførelsen af den indirekte aktion og Fællesskabets rettigheder.

2. Deltagerne er solidarisk ansvarlige for den tekniske gennemførelse af den indirekte aktion. Desuden hæfter de enkelte deltagere for anvendelsen af Fællesskabets finansieringstilskud i forhold til deres projektandel, dog maksimalt med et beløb svarende til de modtagne betalinger.

Misligholder en deltager kontrakten, og kan konsortiet ikke løse situationen, kan Kommissionen i sidste instans, og hvis alle andre muligheder er udtømt, gøre ansvar gældende over for deltagerne på følgende betingelser:

- a) Uafhængigt af de passende foranstaltninger, Kommissionen træffer over for den deltager, der har misligholdt kontrakten, kræver den af de øvrige deltagere, at de gennemfører den indirekte aktion
- b) Er det ikke muligt at gennemføre den indirekte aktion, eller nægter de øvrige deltagere at efterkomme litra a), kan Kommissionen bringe kontrakten til ophør og kræve Fællesskabets finansieringstilskud tilbagebetalt. Kommissionen beregner det finansielle tab på grundlag af det allerede udførte arbejde og de opnåede resultater og fastsætter derved det beløb, der skal tilbagebetales
- c) Af det skyldige beløb, der er beregnet i overensstemmelse med litra b), fordeler Kommissionen den del, som den misligholdende deltager hæfter for, blandt de øvrige deltagere på grundlag af de enkelte deltageres andel af de godkendte udgifter og op til det finansieringstilskud fra Fællesskabet, den enkelte deltager har modtaget.

Såfremt en deltager er en international organisation, et offentligt organ eller en retlig enhed, hvis deltagelse i den indirekte aktion garanteres af en medlemsstat eller et associeret land, hæfter denne deltager kun for sin egen gæld og hæfter ikke for andre deltageres gæld.

3. Stk. 2 gælder ikke for de indirekte aktioner, der gennemføres med instrumenter så som særlige forskningsprojekter for små og mellemstore virksomheder, aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet og, når dette er behørigt begrundet, specifikke støtteaktioner.

4. Koordinatoren fører regnskab på en sådan måde, at det til enhver tid kan fastslås, hvor stor en andel af fællesskabsmidlerne der er tildelt hver enkelt projektdeltager. Koordinatoren meddeler årligt Kommissionen disse oplysninger.

5. Når flere retlige enheder har grupperet sig i en fælles retlig enhed, der handler som enedeltager i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, varetager den fælles retlige enhed de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2 i nærværende artikel. Dens medlemmers ansvar afgøres efter den lovgivning, i henhold til hvilken den fælles retlige enhed er oprettet.

Artikel 14

Fællesskabets finansieringstilskud

1. Fællesskabet finansieringstilskud kan inden for de grænser, der sættes af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling⁽¹⁾, antage følgende former i overensstemmelse med bilag III til sjette rammeprogram:

- a) Støtte til ekspertisenettene ydes som fast integrationstilskud på grundlag af det fælles aktivitetsprogram. Tilskudsbeløbet beregnes under hensyntagen til graden af integration, det antal forskere, som alle deltagere agter at inddrage, og de særlige forhold i forbindelse med det pågældende forskningsområde og det fælles aktivitetsprogram. Tilskuddet anvendes til at supplere de ressourcer, som deltagerne anvender til at iværksætte deres fælles aktivitetsprogrammer.

Tilskuddet udbetales på grundlag af resultater som følge af den løbende gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram og på betingelse af, at udgifterne til gennemførelsen, som skal være attesteret af en ekstern revisor eller, for offentlige organers vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat, overstiger selve tilskuddet.

- b) Hvad angår visse aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet og specifikke støtteaktioner, bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), kan støtten ydes som et fast beløb.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

- c) Hvad angår integrerede projekter og de øvrige instrumenter, bortset fra dem, der er nævnt i litra a) og b), og bortset fra de indirekte aktioner, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra b), ydes støtten som et budgettilskud, der beregnes som en efter aktivitetstype varierende procentdel af budgettet, som deltagerne afsætter til gennemførelse af den indirekte aktion, og som er afpasset efter de enkelte deltagers udgiftsmodel.

De udgifter, der er behov for til at gennemføre den indirekte aktion, skal attesteres af en ekstern revisor eller, for offentlige organers vedkommende, af en dertil bemyndiget offentligt ansat.

2. Tilskudsberettigede udgifter defineres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, første afsnit, og skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være faktiske, økonomisk forsvarlige og nødvendige for gennemførelsen af den indirekte aktion
- b) de skal fastsættes i overensstemmelse med den enkelte deltagers almindelige regnskabsprincipper
- c) de skal fremgå af deltagernes regnskaber eller i tilfælde af ressourcer, der stilles til rådighed af en tredjepart, jf. artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, i denne tredjeparts tilsvarende regnskabsmæssige dokumenter
- d) de må ikke omfatte indirekte skatter, afgifter eller renter, og de må ikke give anledning til fortjeneste.

Som undtagelse fra princippet om, at faktiske omkostninger skal lægges til grund, og efter aftale med deltagerne kan der i kontrakten fastsættes gennemsnitssatser for EF-finansieringstilskud pr. udgiftstype eller forud fastsatte beløb og et beløb pr. aktivitet, der ikke adskiller sig væsentligt fra de forventede udgifter.

3. Konsortiets administrationsudgifter godtgøres med indtil 100 % og omfatter også revisionsudgifter. I den forbindelse kan også de retlige enheder, der deltager i den indirekte aktion på grundlag af ekstraudgifter, gøre deres samlede administrationsudgifter gældende, hvis de kan redegøre herfor i enkeltheder. I kontrakterne fastlægges en maksimumssats for administrationsudgifterne i procent af finansieringstilskuddet fra Fællesskabet. Konsortiet afsætter en andel på højst 7 % til administrationsudgifter.

Artikel 15

Ændring af konsortiers sammensætning

1. Et konsortium kan på eget initiativ ændre sin sammensætning og navnlig optage nye retlige enheder, som bidrager til at gennemføre den indirekte aktion.

Konsortiet skal underrette Kommissionen om enhver ændring i sin sammensætning til Kommissionen, og denne kan gøre indsigelse indtil 6 uger efter underretningen. Nye deltagere tiltræder kontrakten i overensstemmelse med betingelserne i artikel 12, stk. 2.

2. For ekspertisenet fastlægges det i det fælles aktivitetsprogram og for integrerede projekter i gennemførelsesplanen, hvilke ændringer i sammensætningen af konsortiet der forinden kræver offentliggørelse af en indkaldelse af ansøgninger.

Konsortiet offentliggør indkaldelsen og sikrer, at den formidles bredt via bestemte informationsmedier, herunder på sjette rammeprogramets internetsider, ved annoncering i fagpressen eller i brochurer.

Konsortiet evaluerer ansøgningerne ud fra de samme kriterier som dem, der var gældende for evaluering og udvælgelse af den indirekte aktion, fastlagt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4 og 5, med bistand fra uafhængige eksperter, som det udpeger på grundlag af kriterierne i artikel 11, stk. 2, litra b).

Efterfølgende ændringer af konsortiet skal følge proceduren i stk. 1, andet afsnit.

Artikel 16

Supplerende finansieringstilskud

Kommissionen kan hæve Fællesskabets finansieringstilskud til en indirekte aktion, der allerede er indledt, for at udvide den til at omfatte nye aktiviteter, der kan medføre inddragelse af nye deltagere.

Dette gør den for så vidt angår de i artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra c), nævnte indirekte aktioner ved hjælp af indkaldelser af supplerende forslag, som Kommissionen offentliggør og formidler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, og som om nødvendigt kan begrænses til igangværende indirekte aktioner. Kommissionen evaluerer og udvælger sådanne forslag i overensstemmelse med artikel 10.

Artikel 17

Konsortiers aktiviteter til fordel for en tredjepart

Når et konsortium ifølge kontrakten skal gennemføre alle eller en del af sine aktiviteter til fordel for en tredjepart, sørger det for, at dette bekendtgøres på passende vis og i givet fald i overensstemmelse med kontrakten.

Konsortiet evaluerer og udvælger de anmodninger, som det modtager fra en tredjepart, efter principperne om gennemskuelighed, rimelighed og uvildighed samt i henhold til kontraktens bestemmelser.

Artikel 18

Videnskabeligt, teknologisk og finansielt tilsyn og revision

1. Kommissionen evaluerer periodisk de indirekte aktioner, som Fællesskabet yder tilskud til; de evalueres på grundlag af aktivitetsrapporter, der også omhandler gennemførelsen af planen for nyttiggørelse eller formidling af viden; deltagerne sender Kommissionen rapporterne som fastsat i kontrakten.

Under tilsynet med ekspertisenettene og de integrerede projekter og i nødvendigt omfang andre indirekte aktioner bistår Kommissionen af uafhængige eksperter, som den udnævner efter bestemmelserne i artikel 11, stk. 2.

Kommissionen sikrer, at alle de oplysninger, den modtager, om forud eksisterende knowhow og om viden, der forventes eller er erhvervet i forbindelse med en indirekte aktion, behandles fortroligt.

2. I overensstemmelse med kontrakten træffer Kommissionen alle foranstaltninger, der kan medvirke til at realisere målene for den indirekte aktion; den tager herunder hensyn til Fællesskabets finansielle interesser, som kan indebære, at den om nødvendigt justerer Fællesskabets finansieringstilskud eller afbryder en indirekte aktion ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser eller misligholdelse af kontrakten.

3. Kommissionen, eller en bemyndiget repræsentant for denne, har ret til at foretage videnskabelig, teknologisk og finansiell revision hos deltagerne for at forvisse sig om, at en indirekte aktion gennemføres eller er blevet gennemført som erklæret af deltagerne og under overholdelse af kontrakten.

Det skal fremgå af kontrakten, på hvilke betingelser deltagerne kan gøre indsigelse mod, at Kommissionens bemyndigede repræsentanter foretager en teknologisk revision af nyttiggørelsen og formidlingen af viden.

4. I medfør af traktatens artikel 160 C, kan Revisionsretten efterprøve, hvordan Fællesskabets finansieringstilskud anvendes.

Artikel 19

Tilrådighedsstilling af oplysninger for medlemsstaterne og associerede lande

Kommissionen stiller efter anmodning nyttige oplysninger om viden, der hidrører fra arbejde, som er udført i forbindelse med en indirekte aktion, til rådighed for enhver medlemsstat eller ethvert associeret land, forudsat at disse oplysninger er relevante i forhold til almenhedens interesse, medmindre deltagerne på passende måde godtgør, at dette ikke bør ske.

Tilrådighedsstilling af oplysninger for medlemsstaterne og associerede lande kan under ingen omstændigheder indebære

overdragelse af deltagerne og Kommissionens rettigheder og forpligtelser til de medlemsstater og associerede lande, der modtager disse oplysninger.

Medmindre sådanne generelle oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden eller stilles til rådighed af deltagerne eller er blevet formidlet uden begrænsninger med hensyn til fortrolighed, er medlemsstaterne og de associerede lande underlagt Kommissionens fortrolighedspligt i henhold til denne forordning.

Artikel 20

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Kommissionen sikrer, at Fællesskabets finansielle interesser under gennemførelsen af indirekte aktioner beskyttes ved effektiv kontrol og ved præventive foranstaltninger samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og have afskrækkende virkning som fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁾ og (Euratom) nr. 1074/1999⁽²⁾.

KAPITEL III

SÆRLIGE REGLER FOR DELTAGELSE I FTUU-AKTIVITETER I FORBINDELSE MED DET UDVALGTE FORSKNINGSTEMA »FORSKNING INDEN FOR FUSIONSENERGI«

Artikel 21

Anvendelsesområde

De regler, der er fastsat i dette kapitel, gælder for FTUU-aktiviteter i forbindelse med det udvalgte forskningstema »forskning inden for fusionsenergi«. I tilfælde af konflikt mellem reglerne i dette kapitel og reglerne i kapitel I og II gælder reglerne i dette kapitel.

Artikel 22

Procedurer

FTUU-aktiviteter i forbindelse med det udvalgte forskningstema »forskning inden for fusionsenergi« kan gennemføres på grundlag af procedurer inden for følgende rammer:

- associeringskontrakterne med medlemsstater, associerede lande eller retlige enheder, der er etableret i disse stater
- aftalen »European Fusion Development Agreement« (EFDA)

⁽¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8).

- c) alle andre multilaterale aftaler mellem Fællesskabet og associerede retlige enheder
- d) retlige enheder, der måtte blive oprettet efter udtalelse fra det rådgivende udvalg for det fusionsprogram, der er omhandlet artikel 6, stk. 2, i særprogrammet (Euratom) for forskning og uddannelse inden for atomenergi
- e) andre kontrakter af begrænset varighed med ikke-associerede retlige enheder, der er etableret i medlemsstater eller associerede lande
- f) internationale aftaler om samarbejde med tredjelande eller retlige enheder, der måtte blive etableret ved en sådan aftale.

Artikel 23

Finansieringstilskud fra Fællesskabet

1. Associeringskontrakterne, jf. artikel 22, litra a), og kontrakterne af begrænset varighed, jf. artikel 22, litra e), skal indeholde regler om finansieringstilskud fra Fællesskabet til de aktiviteter, de omfatter.

Den årlige basissats for finansieringstilskuddet fra Fællesskabet må ikke overstige 20 %, så længe sjette rammeprogram varer.

2. Efter høring af det rådgivende udvalg for det fusionsprogram, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i særprogrammet (Euratom) for forskning og uddannelse inden for atomenergi kan Kommissionen finansiere:

- a) med en enhedssats på ikke over 40 %:
 - i) de kapitalrelaterede udgifter i forbindelse med specifikt definerede projekter, som det rådgivende udvalg har givet prioritetsstatus; prioritetsstatus vil især omfatte

aktioner af direkte relevans for Next Step/ITER, undtagen når der er tale om projekter, der allerede har fået prioritetsstatus under tidligere rammeprogrammer

- ii) udgifter til deltagelse i specifikt definerede projekter til fremme af det gensidige samarbejde mellem sammenslutninger som følge af de i artikel 22 nævnte associeringskontrakter, indtil et årligt loft i fællesskabsstøtte på 100 000 EUR pr. sammenslutning
- b) specifikt definerede multilaterale aktiviteter udført i henhold til European Fusion Development Agreement eller af retlige enheder, der er etableret med henblik herpå, herunder også indkøb.

3. Er der tale om projekter og aktiviteter, der modtager et tilskud over den årlige basissats, jf. stk. 1, andet afsnit, skal alle de retlige enheder, der er omhandlet i artikel 22, litra a)-e), have ret til at deltage i de eksperimenter, der udføres med det pågældende udstyr.

4. Finansieringstilskuddet fra Fællesskabet til de aktiviteter, der udføres inden for rammerne af en international samarbejdsaftale, jf. artikel 22, litra f), skal fastlægges i denne eller af retlige enheder, der etableres i medfør af denne.

Fællesskabet kan sammen med de retlige enheder, der er tilknyttet programmet, oprette hensigtsmæssige retlige enheder til at forvalte sin deltagelse og sit tilskud til en sådan aftale.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 2002.

På Rådets vegne

T. PEDERSEN

Formand

RÅDETS DIREKTIV 2002/89/EF

af den 28. november 2002

om ændring af direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾ fastsætter reglerne for EF-plant sundhedsordningen, herunder de plantesundhedsmæssige betingelser, procedurer og formaliteter, der gælder for planter og planteprodukter, når de føres ind i eller flyttes inden for Fællesskabet.
- (2) De procedurer og formaliteter, som planter og planteprodukter underkastes, når de føres ind i Fællesskabet, bør afklares, og der bør fastsættes yderligere gennemførelsesbestemmelser på nogle områder.
- (3) Plantesundhedsprocedurerne og -formaliteterne bør afsluttes, før toldbehandlingen finder sted. Da forsendelser af planter eller planteprodukter ikke nødvendigvis underkastes plantesundhedsprocedurer og -formaliteter i den medlemsstat, hvor toldbehandlingen finder sted, bør der etableres et kommunikations- og informations samarbejde mellem de ansvarlige officielle organer og toldstederne.
- (4) For at forbedre beskyttelsen mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter i Fællesskabet bør medlemsstaterne intensivere kontrollen. Kontrollen bør være effektiv og gennemføres ensartet i hele Fællesskabet.
- (5) De gebyrer, der opkræves for kontrollen, bør baseres på en gennemsnitlig omkostningsberegning og ensrettes mest muligt i alle medlemsstaterne.
- (6) På baggrund af erfaringerne bør flere andre bestemmelser i direktiv 2000/29/EF suppleres, afklares eller ændres i lyset af udviklingen.
- (7) Siden det indre marked blev gennemført, er plantesundhedscertifikater som fastsat i den internationale plantebeskyttelseskonvention under FAO ikke blevet anvendt i forbindelse med afsætning af planter og planteprodukter i Fællesskabet. Det er imidlertid vigtigt at bibeholde standardisering af de certifikater, som medlemsstaterne udsteder i henhold til plantebeskyttelseskonventionen.
- (8) Nogle af de funktioner, som den »centrale myndighed« i hver medlemsstat har, når det gælder samordning og kontakt i forbindelse med den praktiske anvendelse af EF-plant sundhedsordningen, forudsætter særlig videnskabelig og teknisk viden. Det skal derfor være muligt at delegerer særlige opgaver til en anden tjeneste.
- (9) De nugældende bestemmelser om proceduren for Kommissionens ændring af bilagene til direktiv 2000/29/EF og for vedtagelse af beslutninger om undtagelser indeholder nogle betingelser, som ikke længere er nødvendige eller berettigede. Ændringer i bilagene skal også have en mere eksplicit teknisk begrundelse, som svarer til den skadegørerrisiko, der er tale om. Proceduren for vedtagelse af hasteforanstaltninger giver ikke mulighed for, at der hurtigt vedtages midlertidige foranstaltninger, der er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er i de enkelte tilfælde. De tre procedurer bør derfor ændres.
- (10) Listen over opgaver, for hvilke Kommissionen kan tilrettelægge plantesundhedskontrol under sit ansvar, bør udvides for at tage højde for, at plantesundhedsaktiviteterne er blevet udvidet i kraft af nye arbejdsgange og erfaringer.
- (11) Visse aspekter af proceduren for refusion af EF-tilskuddet vedrørende plantesundhed bør afklares.

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 88.

⁽²⁾ EFT C 53 E af 28.2.2002, s. 179.

⁽³⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/36/EF (EFT L 116 af 3.5.2002, s. 16).

- (12) Nogle af bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF (artikel 3, stk. 7, første, andet og fjerde afsnit, og artikel 7, 8 og 9) blev afløst af andre bestemmelser den 1. juni 1993 og er således blevet overflødige. De bør derfor udgå.
- (13) I henhold til artikel 4 i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen) skal Fællesskabet på visse betingelser godtage andre medlemmers plantesundhedsforanstaltninger som ækvivalente. Proceduren for anerkendelse på plantesundhedsområdet bør fastlægges i direktiv 2000/29/EF.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2000/29/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2000/29/EF ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, tilføjes følgende litra:

»d) modellen til »plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport« eller deres tilsvarende elektroniske udformning, som udstedes af medlemsstaterne i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne etablerer et nært, hurtigt, omgående og effektivt samarbejde med de øvrige medlemsstater og Kommissionen om spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv. Med henblik herpå opretter eller udpeger hver medlemsstat en central myndighed, der mindst har ansvaret for samordning og kontakter, hvad angår disse spørgsmål. Den officielle plantebeskyttelsesmyndighed, der er oprettet i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, skal helst udpeges til dette formål.

Denne myndighed og eventuelle efterfølgende ændringer meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan det fastsættes, at den centrale myndighed kan overdrage eller delegere den nævnte samordning eller kontakt, for så vidt den vedrører specifikke plantesundhedsspørgsmål, som er omfattet af dette direktiv, til en anden tjeneste.«

2) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»planter«: levende planter og nærmere angivne levende plantedele, herunder frø.«

ii) I andet afsnit foretages følgende ændringer:

— Følgende indsættes som syvende led:

»— blade, løv«.

— Det eksisterende syvende led bliver til ottende led.

— Følgende indsættes som niende led:

»— levende pollen«.

— Følgende indsættes som tiende led:

»— okuleringsmateriale, stiklinger, podekviste«.

— Følgende indsættes som ellefte led:

»— alle andre plantedele, som kan fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«

b) Litra e) affattes således:

»e) »skadegørere«: enhver art, stamme eller biotype af planter, dyr eller patogen, der er skadelig for planter eller planteprodukter.«

c) I litra f), tredje afsnit, ændres »artikel 18« til »artikel 18, stk. 2«.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- d) I litra g) foretages følgende ændringer:
- i) I første afsnit, nr. i), erstattes »det eller de officielle plantebeskyttelsesorganer« med »den eller de officielle plantebeskyttelsesmyndigheder«.
- ii) Femte afsnit affattes således:
- »Den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, giver Kommissionen meddelelse om de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater«.
- e) I litra h), tredje afsnit, andet punktum, og femte afsnit, indsættes ordet »skriftligt« henholdsvis mellem »omgående« og »Kommissionen« og mellem »meddeles« og »Kommissionen«.
- f) I litra i), første afsnit, affattes første led således:
- af repræsentanter for et tredjelands officielle nationale plantebeskyttelsesmyndighed eller, på deres ansvar, af andre embedsmænd, der er teknisk kvalificeret og behørigt bemyndiget af den pågældende officielle nationale plantebeskyttelsesmyndighed, når der er tale om konstateringer eller foranstaltninger i forbindelse med udstedelse af plantesundhedscertifikater og plantesundhedscertifikater for reeksport eller deres tilsvarende elektroniske udformning«.
- g) Følgende litraer tilføjes:
- »j) »indførselssted«: det sted, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter for første gang bringes ind på Fællesskabets toldområde: lufthavn, når det gælder lufttransport, havn, når det gælder søtransport eller flodtransport, station, når det gælder jernbanetransport, og det toldsted, der er ansvarligt for det EF-område, hvor grænsen krydses, når det gælder enhver anden transport
- k) »officielt organ på indførselsstedet«: det officielle ansvarlige organ i en medlemsstat, der er ansvarlig for indførselsstedet
- l) »officielt organ på bestemmelsesstedet«: det officielle ansvarlige organ i en medlemsstat, der er ansvarlig for det område, hvor »bestemmelsestoldstedet« ligger
- m) »indførselstoldsted«: toldstedet på indførselsstedet, jf. definitionen ovenfor i litra j)
- n) »bestemmelsestoldsted«: det bestemmelsessted, der omhandles i artikel 340b, nr. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (*)
- o) »parti«: et antal enheder af samme vare, som er karakteriseret ved ensartethed med hensyn til sammensætning og oprindelse, og som indgår i en forsendelse
- p) »forsendelse«: en mængde varer, der omfattes af et enkelt dokument, der er påkrævet med henblik på toldformaliteter eller andre formaliteter, f.eks. et enkelt plantesundhedscertifikat eller et alternativt dokument eller mærke; en forsendelse kan bestå af et eller flere partier
- q) »toldmæssig bestemmelse eller anvendelse«: den toldgodkendte bestemmelse eller anvendelse, der omhandles i artikel 4, nr. 15, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (**)
- r) »ekstern forsendelse (transit)«: flytning af varer, der er undergivet toldtilsyn fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde som omhandlet i artikel 91 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

(*) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2787/2000 (EFT L 330 af 27.12.2000, s. 1).

(**) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Efter betingelser, som kan fastlægges i henhold til proceduren i artikel 18, stk. 2, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, såfremt der er tale om svage angreb på andre planter end udplantningsplanter af de skadegørere, der er nævnt i bilag I, del A, eller bilag II, del A, eller, for så vidt angår udplantningsplanter, hvis der er konstateret passende tolerance i forhold til de skadegørere, der er nævnt i bilag II, del A, kapitel II, og som tidligere er fastlagt i forståelse med de myndigheder, der repræsenterer medlemsstaterne på det plantesundhedsmæssige område, på grundlag af en relevant skadegørrisikoanalyse.«

b) Stk. 7 erstattes af følgende stykker:

»7. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser for at fastlægge betingelserne for indslæbning i medlemsstaterne og spredning inden for medlemsstaterne af:

a) organismer, der mistænkes for at være skadelige for planter eller planteprodukter, men som ikke er opført i bilag I og II

b) planteskadegørere, der er opført i bilag II, men som forekommer på andre planter eller planteprodukter end dem, der er opført i dette bilag, og som anses for at være skadelige for planter eller planteprodukter

c) planteskadegørere, der er opført i bilag I og II, som er isolerede, og som anses for at være skadelige i isoleret tilstand for planter eller planteprodukter.

8. Stk. 1 og stk. 5, litra a), og stk. 2 og stk. 5, litra b), samt stk. 4 finder i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, ikke anvendelse, hvis formålet er forsøg, forskning eller planteforædling.

9. Når foranstaltningerne i stk. 7 er truffet, finder nævnte stykke i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, ikke anvendelse, hvis formålet er forsøg, forskning eller planteforædling.»

4) Artikel 7, 8 og 9 udgår.

5) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit udgår »idet de i artikel 7 og 8 omhandlede plantesundhedscertifikater ikke længere udstedes«.

ii) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Når det gælder frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4, er det dog ikke nødvendigt at udstede et plantepas, når det efter proceduren i artikel 18, stk. 2, sikres, at de dokumenter, der udstedes i henhold til EF-bestemmelserne om afsætning af officielt certificeret frø, giver dokumentation for, at kravene i artikel 6, stk. 4, er opfyldt. I dette tilfælde betragtes dokumenterne som plantepas efter artikel 2, stk. 1, litra f).«

b) I stk. 2, første og andet afsnit, indsættes »og frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4,« foran henholdsvis »ikke flyttes« og »ikke føres ind«.

6) I artikel 11, stk. 2, indsættes følgende i slutningen af stykket:

», og der kan anvendes et plantepas.«

7) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne gennemfører officiel kontrol af, at bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 10, stk. 2, overholdes; denne kontrol foretages i form af stikprøver og uden forskelsbehandling med hensyn til planternes, planteprodukternes og de andre objekters oprindelse og gennemføres efter følgende bestemmelser:

— lejlighedsvis kontrol på et hvilket som helst tidspunkt og sted, hvor planter, planteprodukter og andre objekter flyttes

— lejlighedsvis kontrol i virksomheder, hvor planter, planteprodukter og andre objekter dyrkes, produceres, oplagres eller udbydes til salg, såvel som købernes virksomheder

— lejlighedsvis kontrol samtidig med anden dokumentkontrol, der gennemføres af andre grunde end plante-sundhedsmæssige.

Kontrollen skal være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 13c, stk. 1, litra b), og kan være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6.

Kontrollen skal være målrettet, hvis der er noget, som tyder på, at en eller flere bestemmelser i dette direktiv ikke er overholdt.

2. Personer, der i kommercielt øjemed aftager planter, planteprodukter og andre objekter, skal i deres egenskab af endelige forbrugere, som er erhvervsmæssigt involveret i planteproduktion, opbevare de tilhørende plantepas i mindst et år, og de skal angive referencerne i deres bogføring.

Inspektørerne skal have adgang til planterne, planteprodukterne og de andre objekter på alle stadier i produktions- og distributionskæden. De er beføjede til at foretage enhver undersøgelse, der er nødvendig for den pågældende officielle kontrol, herunder efterprøvning af plantepas og bogføring.

3. Medlemsstaterne kan ved den officielle kontrol bistås af de eksperter, som er omhandlet i artikel 21.

4. Konstateres det ved den officielle kontrol i henhold til stk. 1 og 2, at planter, planteprodukter eller andre objekter frembyder risiko for spredning af planteskadegørere, gøres disse produkter til genstand for officielle foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Uden at dette berører underretningerne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at den centrale myndighed i modtagermedlemsstaten, når de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter kommer fra en anden medlemsstat, omgående underretter den centrale myndighed i den pågældende medlemsstat og Kommissionen om resultaterne og om de officielle foranstaltninger, som den har til hensigt at træffe eller har truffet. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der indføres et standardiseret informationssystem.«

8) Artikel 13 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 13

1. Medlemsstaterne sørger for, uden at dette berører

— bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, og artikel 13b, stk. 1, 2, 3, 4 og 5

— de specifikke krav og betingelser i undtagelser vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 1, i ligestillingsforanstaltninger vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 2, eller i nødforanstaltninger vedtaget i henhold til artikel 16, og

— de særlige aftaler, der er indgået om de spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel mellem Fællesskabet og et eller flere tredjelande,

at planter, planteprodukter og andre objekter i bilag V, del B, der kommer fra et tredjeland og bringes ind på Fællesskabets toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, er undergivet toldmæssigt tilsyn efter artikel 37, stk. 1, i EF-toldkodeksen og endvidere de officielle ansvarlige organers tilsyn. De må kun undergives en af de toldprocedurer, som er fastsat i artikel 4, stk. 16, litra a), d), e), f) og g), i EF-toldkodeksen hvis formaliteterne i artikel 13a er afsluttet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13c, stk. 2, således at det på grundlag af disse formaliteter og i det omfang, dette kan konstateres, kan fastslås,

i) — at planterne, planteprodukterne og de andre objekter ikke er angrebet af de skadegørere, der er opført i bilag I, del A, og

— når det gælder planter og planteprodukter, som er opført i bilag II, del A, at de ikke er angrebet af de relevante skadegørere, der er opført i dette bilag, og

— når det gælder planter, planteprodukter og andre objekter, som er opført i bilag IV, del A, at de opfylder de relevante særlige krav i dette bilag eller, hvis det er relevant, den mulighed, der angives i certifikatet ifølge artikel 13a, stk. 4, litra b), og

ii) at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er ledsaget af originaleksemplaret af det krævede officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, som er udstedt i henhold til artikel 13a, stk. 3 og 4, eller, hvis det er relevant, at originaleksemplaret af alternative dokumenter eller mærker, som er fastsat og tilladt i gennemførelsesbestemmelserne, ledsager eller er knyttet til eller på anden vis anbragt på det pågældende objekt.

Elektronisk certificering kan anerkendes, forudsat at de respektive betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne, er opfyldt.

Officielt bekræftede kopier kan også anerkendes i særlige tilfælde, der skal fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne.

De gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i nr. ii), kan vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

2. Stk. 1 finder, når det gælder planter, planteprodukter og andre objekter, der er bestemt til en beskyttet zone, anvendelse på skadegørere og særlige krav, som er opført i hhv. bilag I, del B, bilag II, del B, og bilag IV, del B, for den pågældende beskyttede zone.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at andre planter, planteprodukter og objekter end dem, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, og som kommer fra et tredjeland og bringes ind på Fællesskabets toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, kan undergives de officielle ansvarlige organers tilsyn med hensyn til stk. 1, nr. i), første, andet eller tredje led. Disse planter, planteprodukter og objekter indbefatter træ i form af garneringstræ, afstandsklodser, paller eller emballeringsmateriale, som anvendes ved transport af genstande af enhver art.

Når de officielle ansvarlige organer gør brug af denne mulighed, forbliver de pågældende planter, planteprodukter eller objekter under de tilsyn, der henvises til i stk. 1, indtil de relevante formaliteter er afsluttet, og det kan fastslås som følge af disse formaliteter, og så vidt det kan konstateres, at de opfylder de relevante krav, der er fastsat i eller i henhold til dette direktiv.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, vedtages gennemførelsesbestemmelser med hensyn til, hvilken type oplysninger importørerne eller deres repræsentanter over for toldmyndighederne skal meddele de officielle ansvarlige organer vedrørende de planter, planteprodukter eller objekter, der omfatter de i første afsnit nævnte typer træ, og hvordan disse oplysninger skal meddeles.

4. Med forbehold af artikel 13c, stk. 2, litra a), anvender medlemsstaterne, hvis der er risiko for spredning af skadegørere, også stk. 1, 2 og 3 på planter, planteprodukter og andre objekter, der underkastes en af de toldmæssige bestemmelser eller anvendelser specificeret i artikel 4, nr. 15, litra b), c), d) og e), i EF-toldkodeksen eller toldprocedurerne i kodeksens artikel 4, nr. 16, litra b) og c).

Artikel 13a

1. a) De i artikel 13, stk. 1, nævnte formaliteter omfatter grundige undersøgelser, som de officielle ansvarlige organer mindst foretager

i) af hver forsendelse, der i henhold til toldformaliteterne ifølge deklARATIONEN består af eller indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, 2 eller 3, på de respektive betingelser, eller

ii) når der er tale om en forsendelse, som er sammensat af forskellige partier, af hvert parti, der i henhold til toldformaliteterne ifølge deklARATIONEN består af eller indeholder sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter.

b) Formålet med undersøgelserne er at afgøre,

i) om forsendelsen eller partiet er ledsaget af de krævede certifikater, alternative dokumenter eller mærker, der omhandles i artikel 13, stk. 1, nr. ii) (dokumentkontrol)

ii) om forsendelsen eller partiet som helhed eller en eller flere repræsentative prøver består af eller indeholder de planter, planteprodukter eller andre objekter, der er angivet i de krævede dokumenter (identitetskontrol), og

iii) om forsendelsen eller partiet som helhed eller om en eller flere repræsentative prøver, herunder emballagen og, hvis det er relevant, transportmidlerne, eller deres træemballage opfylder kravene i direktivet som fastsat i artikel 13,

stk. 1, nr. i) (plantesundhedskontrol), og om artikel 16, stk. 2, finder anvendelse.

2. Identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen skal udføres med formindsket hyppighed, hvis

— aktiviteter i forbindelse med undersøgelserne af planter, planteprodukter og andre objekter i forsendelsen eller partiet allerede er udført i forsendelsestredjelandet i henhold til de i artikel 13b, stk. 6, omhandlede tekniske ordninger, eller

— planterne, planteprodukterne og de andre objekter i forsendelsen eller partiet er opført i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages til dette formål i henhold til stk. 5, litra b), eller

— planterne, planteprodukterne og de andre objekter i forsendelsen eller partiet kommer fra et tredjeland, for hvilket der i henhold til omfattende internationale plantesundhedsaftaler, som på grundlag af princippet om gensidighed er indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland, eksisterer en bestemmelse om, at identitetskontrol og plantesundhedskontrol udføres med formindsket hyppighed,

medmindre der er en tungtvejende grund til at tro, at kravene i dette direktiv ikke er opfyldt.

Plantesundhedskontrollen kan også udføres med formindsket hyppighed, hvis der på grundlag af oplysninger indsamlet af Kommissionen og baseret på erfaringerne med tidligere indførsler i Fællesskabet af sådant materiale af samme oprindelse, som er bekræftet af alle de pågældende medlemsstater, og efter høring i den i artikel 18 omhandlede komité er grund til at tro, at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter i forsendelsen eller partiet opfylder kravene i dette direktiv, under forudsætning af at de nærmere betingelser, som fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 5, litra c), er opfyldt.

3. Det officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, nr. ii), udfærdiges på mindst et af EF's officielle sprog og i henhold til eksport- eller reeksporttredjelandets love eller administrative bestemmelser, som, uanset om landet er kontraherende part eller ej, er vedtaget i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention. Det stiles til »plantebeskyttelsesmyndighederne i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater«, jf. artikel 1, stk. 4, første afsnit, sidste punktum.

Certifikatet må højst være udstedt 14 dage forud for den dato, hvor planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, som det omfatter, har forladt det tredjeland, hvor det er udstedt.

Det skal uanset dets format indeholde de oplysninger, der er fastsat i modellen i bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention.

Det skal følge en af de modeller, som Kommissionen har fastlagt i henhold til stk. 4. Certifikatet skal være udstedt af myndigheder, der har beføjelse hertil, på grundlag af det pågældende tredjelands love eller administrative bestemmelser, som i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention er blevet forelagt for generaldirektøren for FAO eller, når det drejer sig om et tredjeland, der ikke er part i plantebeskyttelseskonventionen, for Kommissionen. Kommissionen underretter medlemsstaterne om forelæggelser.

4. a) Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, afgøres det, hvilke modeller der, som fastsat i de forskellige versioner af bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention, kan godkendes. Efter samme procedure kan alternative specifikationer vedrørende »plantgesundhedsattesterne« eller »plantgesundhedsattesterne for reeksport« fastsættes for et tredjeland, der ikke er part i plantebeskyttelseskonventionen.
- b) Uden at dette berører artikel 15, stk. 4, skal det i attesterne, når det gælder planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i bilag IV, del A, kapitel I, eller del B, under overskriften »Tillægserklæring«, og hvor det er relevant, angives, hvilke af de særlige alternative krav i den relevante position i de forskellige dele af bilag IV der er opfyldt. Denne specifikation fastsættes ved henvisning til den relevante position i bilag IV.
- c) Når det drejer sig om planter, planteprodukter eller andre objekter, som særlige krav i bilag IV, del A eller B, er gældende for, skal det officielle »plantgesundhedsattest«, der omhandles i artikel 13, stk. 1, nr. ii), være udstedt i det tredjeland, som planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har oprindelse i (»oprindelseslandet«).
- d) I det tilfælde, hvor de relevante særlige krav også kan opfyldes på andre steder end oprindelseslandet, eller hvor der ikke gælder særlige krav, kan det krævede »plantgesundhedsattest« være udstedt i det tredjeland, hvorfra planterne, planteprodukterne eller de andre objekter kommer (»forsendelseslandet«).

5. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser med henblik på:

- a) fastsættelse af procedurer for gennemførelse af den plantgesundhedskontrol, der omhandles i stk. 1, litra b), nr. iii), herunder prøvernes minimumsantal og minimumsstørrelse
- b) opstilling af lister over planter, planteprodukter eller andre objekter, af hvilke der skal udføres plantgesundhedskontrol med formindsket hyppighed, jf. stk. 2, første afsnit, andet led
- c) fastsættelse af nærmere betingelser vedrørende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, og kriterierne for type og niveau for formindskelsen af plantgesundhedskontrollen.

Med hensyn til stk. 2 kan Kommissionen inkludere retningslinjer i de henstillinger, der omhandles i artikel 21, stk. 6.

Artikel 13b

1. Medlemsstaterne sørger for, at forsendelser eller partier, der kommer fra et tredjeland, men i henhold til toldformaliteterne ifølge deklARATIONEN ikke består af eller indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter som opført i bilag V, del B, også undersøges af de ansvarlige officielle organer, når der er begrundet formodning om, at der findes sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter.

Medlemsstaterne sørger for, at det toldsted, der udfører en toldkontrol, straks underretter det officielle organ i toldstedets medlemsstat som led i det samarbejde, der er omhandlet i artikel 13c, stk. 4, hvis det viser sig ved kontrollen, at en forsendelse eller et parti, der kommer fra et tredjeland, består af eller indeholder udeklarerede planter, planteprodukter eller andre objekter som opført i bilag V, del B.

Hvis der efter de ansvarlige officielle organers undersøgelse stadig er tvivl om varens identitet, navnlig hvad angår planternes eller planteprodukternes slægt, art eller oprindelse, anses forsendelsen for at indeholde de i bilag V, del B, nævnte planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere i Fællesskabet,

- a) finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på indførsel i Fællesskabet af planter, planteprodukter eller andre objekter, der flyttes fra et sted til et andet inden for Fællesskabet gennem et tredjelands område uden ændring af toldstatus (intern forsendelse (transit))

b) finder artikel 13, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på indførsel i Fællesskabet af planter, planteprodukter eller andre objekter, der flyttes fra et sted til et andet inden for et eller to tredjelande gennem Fællesskabets område i overensstemmelse med de korrekte toldprocedurer og uden ændring af toldstatus.

3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III, og hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere i Fællesskabet, behøver artikel 13, stk. 1, ikke at finde anvendelse på indførsel i Fællesskabet af små mængder planter, planteprodukter, levnedsmidler eller foder af planter eller planteprodukter, forudsat at de skal anvendes af ejeren eller modtageren til ikke-industrielle og ikke-kommercielle formål eller til konsum under transporten.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages detaljerede regler for betingelserne for gennemførelsen af denne bestemmelse, herunder fastsættelsen af »små mængder«.

4. På bestemte betingelser finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på indførsel i Fællesskabet af planter, planteprodukter og andre objekter til forsøg, forskning eller planteforædling. Betingelserne fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

5. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere i Fællesskabet, kan en medlemsstat vedtage en undtagelse om, at artikel 13, stk. 1, i individuelle, nærmere angivne tilfælde ikke finder anvendelse på planter, planteprodukter og andre objekter, der dyrkes, fremstilles eller anvendes i det umiddelbare grænseområde mellem et tredjeland og medlemsstaten og føres ind i den pågældende medlemsstat med henblik på forarbejdning på nærtliggende steder i medlemsstatens grænseområde.

Når medlemsstaten indrømmer en sådan undtagelse, anfører den stedets beliggenhed og navnet på den person, der står for det. Disse oplysninger, der ajourføres med regelmæssige mellemrum, skal stilles til rådighed for Kommissionen.

Planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af en undtagelse i henhold til første afsnit, skal være ledsaget af dokumentation, der angiver det sted i det relevante tredjeland, hvor de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter har deres oprindelse.

6. Det kan i tekniske ordninger, der indgås mellem Kommissionen og de ansvarlige organer i visse tredjelande og godkendes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, aftales, at aktiviteter som nævnt i artikel 13, stk. 1, nr. i), også kan udføres i Kommissionens regi og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 21 i forsendelsestredjelandet i samarbejde med vedkommende lands officielle plantebeskyttelsesmyndigheder.

Artikel 13c

1. a) Formaliteterne i henhold til artikel 13a, stk. 1, undersøgelserne i henhold til artikel 13b, stk. 1, og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal som fastsat i stk. 2 gennemføres i forbindelse med de formaliteter, som kræves for den toldprocedure, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 eller 4.

De gennemføres i overensstemmelse med den internationale konvention om harmonisering af kontrol af varer ved grænserne, særlig bilag 4, som godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1262/84 (*).

b) Medlemsstaterne foreskriver, at importører, uanset om de er producenter eller ej, af planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i bilag V, del B, skal være opført i et officielt register i en medlemsstat under et officielt registreringsnummer. Artikel 6, stk. 5, tredje og fjerde afsnit, gælder analogt for disse importører.

c) Medlemsstaterne foreskriver endvidere,

i) at importører af forsendelser, som består af eller indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i bilag V, del B, eller deres repræsentanter over for toldmyndighederne på mindst et af de dokumenter, som kræves for den toldprocedure, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 eller 4, henviser til forsendelsens sammensætning ved følgende oplysning:

— henvisning til typen af planter, planteprodukter eller andre objekter med koden i De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif (Taric)

- erklæringen: »Denne forsendelse indeholder produkter af plantesundhedsmæssig relevans« eller et tilsvarende alternativt mærke som aftalt mellem indførselstoldstedet og det officielle organ på indførselsstedet
 - de krævede plantesundhedscertifikaters referencenummer/-numre
 - importørens officielle registreringsnummer, jf. litra b)
- ii) at lufthavnsmyndighederne, havnemyndighederne eller enten importørerne eller disses speditører efter indbyrdes aftale, så snart de er bekendt med, at ankomsten af sådanne forsendelser er umiddelbart forestående, giver forhåndsmeddelelse herom til indførselstoldstedet og til det officielle organ på indførselsstedet.

Medlemsstaterne kan lade denne bestemmelse finde tilsvarende anvendelse på landtransport, navnlig når forsendelsen forventes at ankomme uden for det i stk. 2 omhandlede relevante officielle organs eller toldstedes normale åbningstid.

2. a) Dokumentkontrollen tillige med de i artikel 13b, stk. 1, fastsatte undersøgelser og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal gennemføres af det officielle organ på indførselsstedet eller, efter aftale mellem det ansvarlige officielle organ og toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat, af indførselstoldstedet.
- b) Identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen skal, uden at dette berører litra c) og d), gennemføres af det officielle organ på indførselsstedet i forbindelse med de toldformaliteter, der kræves for den toldprocedure, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 eller 4, enten på samme sted som disse formaliteter eller i det officielle organs lokale eller et andet sted i nærheden, der er udpeget eller godkendt af toldmyndighederne og af det ansvarlige officielle organ, bortset fra bestemmelsesstedet, jf. litra d).
- c) I forbindelse med eksternt forsendelse (transit) af varer fra tredjelande kan det officielle organ på indførselsstedet dog efter aftale med det eller de officielle organer på bestemmelsesstedet beslutte, at hele eller en del af identitetskontrollen eller plantesundhedskontrollen skal foretages af det officielle

organ på bestemmelsesstedet, enten i dets lokale eller et andet sted i nærheden, der er udpeget eller godkendt af toldmyndighederne og af det ansvarlige officielle organ, bortset fra bestemmelsesstedet, jf. litra d). Hvis der ikke indgås en sådan aftale, skal hele identitetskontrollen eller plantesundhedskontrollen foretages af det officielle organ på indførselsstedet på et af de steder, der er nævnt i litra b).

- d) Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der fastsættes visse tilfælde eller omstændigheder, hvor identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen kan foretages på bestemmelsesstedet, f.eks. på et produktionssted, der er godkendt af det officielle organ og de toldmyndigheder, der har ansvaret for det område, hvor bestemmelsesstedet ligger, i stedet for de ovennævnte andre steder, forudsat at specifikke garantier og dokumenter med hensyn til transporten af planter, planteprodukter og andre objekter er overholdt.
- e) Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- minimumsbetingelser for udførelsen af plantesundhedskontrol i henhold til litra b), c) og d)
- specifikke garantier og dokumenter med hensyn til transport af planter, planteprodukter og andre objekter til de steder, der er anført i litra c) og d), for at sikre, at der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere under transporten
- tillige med nærmere angivelse af tilfælde i henhold til litra d): specifikke garantier og minimumsbetingelser vedrørende anerkendelse af bestemmelsesstedet til opbevaring og vedrørende opbevaringsbetingelserne.

- f) I alle tilfælde betragtes plantesundhedskontrollen som en integrerende del af formaliteterne i henhold til artikel 13, stk. 1.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at det respektive original-eksemplar eller den elektroniske udgave af certifikaterne eller af de alternative dokumenter bortset fra mærker som omhandlet i artikel 13, stk. 1, nr. ii), der forelægges for det officielle ansvarlige organ til dokumentkontrol i henhold til artikel 13a, stk. 1, litra b), nr. i), af dette organ forsynes med en påtegning ved kontrollen samt dets betegnelse og datoen for dokumentets forelæggelse.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der indføres et standardiseret system til at sikre, at oplysningerne i certifikatet for så vidt angår bestemte udplantningsplanter fremsendes til det officielle organ i hver medlemsstat eller på hvert område, som planter fra forsendelsen skal sendes til, eller hvor de skal udplantes.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater en skriftlig liste over de af dem udpegede indførselssteder. Alle ændringer i denne liste fremsendes omgående skriftligt.

Medlemsstaterne udarbejder en liste over de steder, der er omhandlet i stk. 2, litra b) og c), og de bestemmelsessteder, der er omhandlet i stk. 2, litra d), under deres ansvarsområde. Kommissionen skal have adgang til disse lister.

Hvert officielt organ på et indførselssted og hvert officielt organ på et bestemmelsessted, der foretager identitetskontrol eller plantesundhedskontrol, skal opfylde visse minimumsbetingelser med hensyn til infrastruktur, personale og udstyr.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes de ovennævnte minimumsbetingelser i gennemførelsesbestemmelser.

Efter samme procedure fastsættes der detaljerede regler for:

- a) den type dokumenter, der kræves for en toldprocedure, og hvorpå de i stk. 1, litra c), nr. i), omhandlede oplysninger anføres
- b) samarbejdet mellem:
 - i) det officielle organ på indførselsstedet og det officielle organ på bestemmelsesstedet
 - ii) det officielle organ på indførselsstedet og indførsels-toldstedet
 - iii) det officielle organ på bestemmelsesstedet og bestemmelsestoldstedet, og
 - iv) det officielle organ på indførselsstedet og bestemmelsestoldstedet.

Reglerne skal indbefatte modeller til de dokumenter, der skal anvendes i dette samarbejde, og måderne for fremsendelse af disse dokumenter, procedurerne for informationsudveksling mellem ovennævnte officielle organer og toldsteder tillige med de foranstaltninger, der skal træffes for at bevare partiernes og forsendel-

sernes identitet og undgå risikoen for spredning af skadegørere, navnlig under transport, indtil de påkrævede toldformaliteter er afsluttet.

5. Der indføres et EF-tilskud til medlemsstaterne for at udbygge kontrolinfrastrukturene, for så vidt der er tale om plantesundhedskontrol, som foretages i overensstemmelse med stk. 2, litra b) eller c).

Formålet med tilskuddet er at forbedre det udstyr og de faciliteter på andre kontrolsteder end bestemmelsesstedet, der kræves for at gennemføre kontrol og undersøgelser og om nødvendigt for at gennemføre foranstaltningerne i henhold til stk. 7, ud over hvad der allerede er opnået ved opfyldelsen af de minimumsbetingelser, som fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 2, litra e).

Kommissionen fremsætter forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på Den Europæiske Unions almindelige budget.

Inden for de bevillinger, der er til rådighed til disse formål, dækker EF-tilskuddet indtil 50 % af de udgifter, som direkte er forbundet med at forbedre udstyr og faciliteter.

De nærmere regler for EF-tilskuddet fastlægges i en gennemførelsesforordning, der vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Afgørelsen om at yde EF-tilskud og om beløbets størrelse træffes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, efter gennemgang af oplysninger og dokumenter, der indsendes af den berørte medlemsstat, og, hvis det er relevant, på grundlag af resultaterne af undersøgelser, som i Kommissionens regi foretages af de i artikel 21 omhandlede eksperter, og afhængigt af de bevillinger, der er til rådighed til de pågældende formål.

6. Artikel 10, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse på planter, planteprodukter og andre objekter som omhandlet i artikel 13, såfremt de er opført i bilag V, del A, og betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de deri omhandlede formaliteter anses for at være opfyldt.

7. Hvis betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de deri omhandlede formaliteter ikke anses for at være opfyldt, træffes der straks en eller flere af følgende officielle foranstaltninger:

- a) afvisning af indførsel af hele eller dele af forsendelsen til Fællesskabet

- b) flytning, som efter den korrekte toldprocedure foregår under officiel overvågning under flytningen inden for Fællesskabet, til et bestemmelsessted uden for Fællesskabet
- c) fjernelse af inficerede/angrebne varer fra forsendelsen
- d) destruktion
- e) indførelse af en karantæneperiode, indtil resultaterne af undersøgelserne eller de officielle prøver foreligger
- f) undtagelsesvis og kun under særlige omstændigheder: hensigtsmæssig behandling, hvis det forventes af det ansvarlige officielle organ i medlemsstaten, at betingelserne vil blive opfyldt som følge af behandlingen, og risikoen for spredning af skadegørere undgås; foranstaltningen vedrørende hensigtsmæssig behandling kan også træffes over for skadegørere, der ikke er opført i bilag I eller II.

Artikel 11, stk. 3, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I tilfælde af afvisning som omhandlet i litra a) eller flytning til et bestemmelsessted uden for Fællesskabet, jf. litra b), eller fjernelse som omhandlet i litra c) foreskriver medlemsstaterne, at de officielle ansvarlige organer annullerer de plantesundhedscertifikater eller plantesundhedscertifikater for reeksport eller andre dokumenter, der blev fremlagt, da planterne, planteprodukterne eller de andre objekter blev frembudt med henblik på indførelse på deres område. Ved annulleringen forsyner det nævnte officielle organ på et iøjnefaldende sted på forsiden de pågældende certifikater eller dokumenter med et trekantet rødt stempel med angivelsen »Certifikat annulleret« eller »Dokument annulleret« tillige med dets betegnelse og datoen for afvisningen, begyndelsestidspunktet for flytningen til et bestemmelsessted uden for Fællesskabet eller fjernelsen. Teksten skal være med blokbogstaver og affattet på mindst et af EF's officielle sprog.

8. Uden at dette berører meddelelserne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at de officielle ansvarlige organer underretter oprindelsestredjelandets eller forsendelsestredjelandets plantebeskyttelsesmyndighed og Kommissionen om alle tilfælde, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter fra det pågældende tredjeland er tilbageholdt, fordi de ikke opfylder plantesundhedskravene, og om grundene til denne tilbageholdelse, uden at dette berører de skridt, medlemsstaten kan tage eller har taget med hensyn til den tilbageholdte forsendelse. Oplysningerne skal afgives hurtigst muligt, således at de pågældende plantebeskyttelsesmyndigheder og, hvis det er relevant, Kommissionen

kan gennemgå sagen, navnlig med henblik på at tage de nødvendige skridt til at forhindre andre tilfælde af denne art. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der indføres et standardiseret informationssystem.

(*) EFT L 126 af 12.5.1984, s. 1.

Artikel 13d

1. Medlemsstaterne sørger for, at der opkræves gebyrer (i det følgende benævnt »plantesundhedsgebyrer«) til dækning af omkostningerne ved dokumentkontrol, identitetskontrol og plantesundhedskontrol som omhandlet i artikel 13a, stk. 1, som gennemføres i henhold til artikel 13. Gebyrets størrelse skal afspejle:

- a) aflønning, herunder socialsikring, af de inspektører, der varetager ovennævnte kontrol
- b) kontorer, andre faciliteter, redskaber og udstyr til disse inspektører
- c) udtagning af prøver til besigtigelse eller laboratorieundersøgelse
- d) laboratorieundersøgelser
- e) det administrative arbejde (inkl. indirekte omkostninger), der er nødvendigt for effektivt at kunne gennemføre den pågældende kontrol, herunder udgifterne til uddannelse og videreuddannelse af inspektører.

2. Medlemsstaterne kan enten fastsætte niveauet for plantesundhedsgebyret på grundlag af en detaljeret omkostningsberegning i henhold til stk. 1 eller anvende standardgebyret i henhold til bilag VIIIa.

Hvis en bestemt gruppe planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i bestemte tredjelande i medfør af artikel 13a, stk. 2, underkastes identitetskontrol og plantesundhedskontrol med formindsket hyppighed, opkræver medlemsstaterne et tilsvarende nedsat plantesundhedsgebyr for samtlige forsendelser og partier af denne gruppe, uanset om der foretages kontrol af dem.

Der kan efter proceduren i artikel 18, stk. 2, vedtages gennemførelsesforanstaltninger med nærmere angivelse af niveauet for det nedsatte plantesundhedsgebyr.

3. Når medlemsstaterne fastsætter plantesundhedsgebyret på grundlag af deres officielle ansvarlige organs omkostninger, tilsender de pågældende medlemsstater Kommissionen rapporter med angivelse af metoden for beregning af gebyrerne i relation til elementerne i stk. 1.

Ingen gebyrer, som opkræves i henhold til bestemmelserne i første afsnit, må være højere end de faktiske omkostninger, som medlemsstatens officielle ansvarlige organ har afholdt.

4. De i dette direktiv fastsatte gebyrer kan ikke refunderes, hverken direkte eller indirekte. En medlemsstats eventuelle anvendelse af standardgebyret i henhold til bilag VIIIa betragtes dog ikke som en indirekte refusion.

5. Ud over standardgebyret i bilag VIIIa kan der opkræves ekstra beløb til dækning af merudgifter til særlige aktiviteter i forbindelse med kontrollen, såsom inspektørers exceptionelle rejseaktiviteter eller ventetid på grund af forsinkede forsendelser, kontrol, der udføres uden for normal arbejdstid, supplerende kontrol eller laboratorieprøver ud over dem, der er omhandlet i artikel 13, til bekræftelse af konklusioner, som er draget af kontrollen, særlige plantesundhedsforanstaltninger i henhold til EF-forskrifter baseret på artikel 15 eller 16, foranstaltninger i henhold til artikel 13c, stk. 7, eller oversættelse af de krævede dokumenter.

6. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har beføjelse til at opkræve plantesundhedsgebyret. Gebyret skal erlægges af importøren eller dennes repræsentant over for toldmyndighederne.

7. Plantesundhedsgebyret erstatter alle andre afgifter eller gebyrer, der opkræves i medlemsstaterne på nationalt, regionalt eller lokalt plan for den i stk. 1 nævnte kontrol og attestering heraf.

Artikel 13e

»Plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport«, som medlemsstaterne udsteder i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, skal svare til standardmodellen i bilag VII.«

9) I artikel 14, andet afsnit, foretages følgende ændringer:

a) »artikel 17« ændres til »artikel 18, stk. 2«.

b) I litra c) ændres »i forståelse med den berørte medlemsstat« til »i samråd med den berørte medlemsstat«.

c) Litra d) affattes således:

»d) enhver ændring af bilagene, der foretages på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvik-

ling eller med en teknisk begrundelse, og som svarer til den skadegørerrisiko, der er tale om«.

d) Følgende indsættes som litra e):

»e) ændringer af bilag VIIIa.«

10) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen og første afsnit, første og andet led, således:

»1. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages undtagelser

— fra artikel 4, stk. 1 og 2, med hensyn til bilag III, del A og B, uden at bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, berøres heraf, og fra artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 1, nr. i), tredje led, med hensyn til andre krav, der er omtalt i bilag IV, del A, kapitel I, og bilag IV, del B

— fra artikel 13, stk. 1, nr. ii), for så vidt angår træ, hvis der sørges for tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger ved hjælp af alternativ dokumentation eller mærkning.«

b) Stk. 2 og 3 erstattes af følgende stykker:

»2. Efter de i stk. 1, første afsnit, omhandlede procedurer anerkendes plantesundhedsforanstaltninger, som vedtages af et tredjeland ved eksport til EF, som ligestillet med de plantesundhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, navnlig plantesundhedsforanstaltningerne i bilag IV, hvis dette tredjeland objektivt godtgør over for EF, at dets foranstaltninger når op på EF's plantebeskyttelsesniveau, og hvis dette bekræftes af resultaterne af kontroller, undersøgelser og andre foranstaltninger, som de i artikel 21 nævnte eksperter gennemfører på det relevante tredjelands område.

Efter anmodning herom fra et tredjeland indleder Kommissionen konsultationer med henblik på at opnå bilaterale eller multilaterale aftaler om anerkendelse af specifikke plantesundhedsforanstaltningers ligestilling.

3. I beslutninger om undtagelser i henhold til stk. 1, første afsnit, eller anerkendelse af ligestilling i henhold til stk. 2 kræves det, at eksportlandet i hvert enkelt tilfælde skriftligt fremsætter en officiel erklæring om, at de respektive betingelser er opfyldt, og der fastlægges nærmere regler for denne officielle bekræftelse.

4. I de beslutninger, der omhandles i stk. 3, skal det angives, hvorvidt eller på hvilken måde medlemsstaterne skal underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om hvert enkelt tilfælde eller om grupper af tilfælde, hvor beslutningen er blevet anvendt.»

11) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, første afsnit, indsættes i første punktum ordet »skriftligt« mellem ordene »omgående« og »Kommissionen«.
- b) I stk. 2, første og tredje afsnit, indsættes i første punktum ordet »skriftligt« mellem ordene »omgående« og »Kommissionen«.
- c) I stk. 3, tredje punktum, indsættes »på grundlag af en skadegørrisikoanalyse eller en foreløbig skadegørrisikoanalyse i de i stk. 2 omhandlede tilfælde« mellem »kan træffes« og »efter proceduren«, og »artikel 19« ændres til »artikel 18, stk. 2«.
- d) Følgende indsættes som stk. 5:

»5. Hvis Kommissionen ikke er blevet underrettet om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 2, eller hvis den mener, at de truffede foranstaltninger er utilstrækkelige, kan den i afventning af et møde i Den Stående Komité for Plantesundhed træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af en foreløbig skadegørrisikoanalyse med henblik på at udrydde eller, hvis dette ikke er muligt, forhindre spredning af de pågældende skadegørere. Disse foranstaltninger forelægges snarest muligt for Den Stående Komité for Plantesundhed med henblik på bekræftelse, ændring eller annullering efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«

12) Artikel 17 udgår.

13) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Plantesundhed nedsat ved Rådets afgørelse 76/894/EØF (*), i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 340 af 9.12.1976, s. 25.«

14) Artikel 19 udgår.

15) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i stk. 1 omhandlede kontrol kan omfatte følgende opgaver:

— tilsyn med undersøgelser som omhandlet i artikel 6

— gennemførelse af den officielle kontrol i henhold til artikel 12, stk. 3

— tilsyn med eller, inden for rammerne af stk. 5, femte afsnit, i nærværende artikel, udførelse i samarbejde med medlemsstaten af inspektioner som omhandlet i artikel 13, stk. 1

— udøvelse af eller tilsyn med de aktiviteter, der er specificeret i de i artikel 13b, stk. 6, omhandlede tekniske ordninger

— gennemførelse af de undersøgelser, der er nævnt i artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 16, stk. 3

— tilsyn i henhold til bestemmelserne om fastsættelse af de betingelser, på hvilke visse skadegørere, planter, planteprodukter og andre objekter kan føres ind i eller flyttes inden for EF eller visse beskyttede zoner i EF med henblik på forsøg, forskning eller planteforædling som omhandlet i artikel 3, stk. 9, artikel 4, stk. 5, artikel 5, stk. 5, og artikel 13b, stk. 4

— tilsyn i henhold til de tilladelser, der gives efter artikel 15, i forbindelse med foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer efter artikel 16, stk. 1 eller 2, eller foranstaltninger, der vedtages efter artikel 16, stk. 3 eller 5

— bistand til Kommissionen i forbindelse med de i stk. 6 omhandlede opgaver

— gennemførelse af ethvert andet hverv, som pålægges eksperterne i henhold til de i stk. 7 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.»

»De beløb, der skal tilbagebetales i henhold til stk. 3, fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«

b) I stk. 5, andet afsnit, indsættes følgende punktum efter tredje punktum:

17) I artikel 25 og 26 ændres henvisningen til »artikel 13, stk. 9« til »artikel 13c, stk. 5«.

»Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på udgifter forårsaget af følgende typer af anmodninger, der fremsættes i forbindelse med de nævnte eksperters deltagelse i medlemsstaternes undersøgelser ved import, og som allerede er omfattet af de gebyrer, der omhandles i artikel 13d: laboratorieundersøgelser og udtagning af prøver til besigtigelse eller laboratorieundersøgelser.«

18) I bilag VII, del B, foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»B. Model til plantesundhedscertifikat for reeksport«.

b) I rubrik 2 i certifikatet ændres »PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT FOR VIDEREFORSENDELSE« til »PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT FOR REEKSPORT«.

16) I artikel 24, stk. 3, indsættes følgende afsnit:

19) Følgende indsættes som bilag VIIIa:

»BILAG VIIIa

Det i artikel 13d, stk. 2, omhandlede standardgebyr fastsættes som følger:

(EUR)		
Gruppe	Mængde	Pris
a) For dokumentkontrol	Pr. forsendelse	7
b) For identitetskontrol	Pr. forsendelse	
	— op til et vognlæs, et godsvognlæs eller indholdet af en container af tilsvarende størrelse	7
	— større end ovennævnte	14
c) For plantesundhedskontrol i henhold til følgende specifikationer:		
— stiklinger, frøbedsplanter (undtagen forstligt formeringsmateriale), unge jordbær- eller grøntsagsplanter	Pr. forsendelse	
	— op til 10 000 stk.	17,5
	— for hver yderligere 1 000 stk.	0,7
	— maksimumspris	140
— buske, træer (bortset fra fældede juletræer), andre træagtige planteskoleplanter, herunder forstligt formeringsmateriale (bortset fra frø)	Pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	17,5
	— for hver yderligere 100 stk.	0,44
	— maksimumspris	140
— løg, jordstængler, rod- og stængelknolde til plantning (bortset fra kartoffelknolde)	Pr. forsendelse	
	— op til 200 kg	17,5
	— for hver yderligere 10 kg	0,16
	— maksimumspris	140
— frø, vævskulturer	Pr. forsendelse	
	— op til 100 kg	17,5
	— for hver yderligere 10 kg	0,175
	— maksimumspris	140

Gruppe	Mængde	Pris
— andre udplantningsplanter, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	Pr. forsendelse	
	— op til 5 000 stk.	17,5
	— for hver yderligere 100 stk.	0,18
— afskårne blomster	— maksimumspris	140
	Pr. forsendelse	
	— op til 20 000 stk.	17,5
— grene med løv, dele af nåletræer (bortset fra fældede juletræer)	— for hver yderligere 1 000 stk.	0,14
	— maksimumspris	140
	Pr. forsendelse	
— fældede juletræer	— op til 100 kg	17,5
	— for hver yderligere 100 kg	1,75
	— maksimumspris	140
— blade af planter, såsom urter, krydderurter og bladgrøntsager	Pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	17,5
	— for hver yderligere 100 stk.	1,75
— frugt, grøntsager (bortset fra bladgrøntsager)	— maksimumspris	140
	Pr. forsendelse	
	— op til 100 kg	17,5
— kartoffelknolde	— for hver yderligere 10 kg	1,75
	— maksimumspris	140
	Pr. forsendelse	
— træ (bortset fra bark)	— op til 25 000 kg	17,5
	— for hver yderligere 1 000 kg	0,7
	— maksimumspris	140
— jord og vækstmedium, bark	Pr. forsendelse	
	— op til 100 m ³	17,5
	— for hver yderligere m ³	0,175
— korn	Pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	17,5
	— for hver yderligere 1 000 kg	0,7
— andre planter eller planteprodukter, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	— maksimumspris	140
	Pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	17,5
	— for hver yderligere 1 000 kg	0,7
	— maksimumspris	700
	Pr. forsendelse	17,5

Når en forsendelse ikke udelukkende består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led, skal de dele af forsendelsen, som består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led (parti eller partier), behandles som en særskilt forsendelse.«

- 20) »efter proceduren i artikel 17« eller »efter proceduren i artikel 18« i andre bestemmelser end dem, der er ændret i nr. 1-18, ændres til »efter proceduren i artikel 18, stk. 2«.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. januar 2005 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2005.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2002.

På Rådets vegne

M. FISCHER BOEL

Formand
